

ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

Factors Influencing Voters' Decisions in the 2023 Thai House of
Representatives Election, Constituency 1, Satun Province

นำเพชร พิพัฒน์สุริยะ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

(ภาษาอังกฤษ) Factors Influencing Voters' Decisions in the 2023 Thai House of
Representatives Election, Constituency 1, Satun Province

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ

(ภาษาอังกฤษ) Namphetch Phiphatsuriya

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6517902007

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2566

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

เมื่อวันที่.....31...../.....1...../...67.....

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์

วันที่.....31.....เดือน.....1.....พ.ศ...67.....

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

โดย : น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :

.....
(ผศ. ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล จำนวน 114,190 คน ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05 ซึ่งคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 399 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และ Pearson's product moment correlation coefficient

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกัน โดยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่แตกต่างกัน ส่วนด้านเพศนั้นมีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ไม่แตกต่างกัน และ 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พบว่า

(๖)

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งจากสื่อมวลชนทุกประเภทมีส่วนสำคัญในการประกอบการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล
คำสำคัญ: การตัดสินใจ การเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ABSTRACT

Research Title : Factors Influencing Voters' Decisions in the 2023 Thai House of Representatives Election, Constituency 1, Satun Province

Researcher : Namphetch Phiphatsuriya

Degree : Master Degree of Political Science (Government)

Major : Government

Advisor :

.....
(Assistant Professor Dr. Chanchai Chitlaoarporn)

This research aimed to study the level of decision-making of voters in the 2023 Thai House of Representatives Election, Constituency 1, Satun Province, to compare personal factors with decision-making in the 2023 Thai general election for the first electoral district of Satun Province, and to study the factors associated with voter awareness of the 2023 Thai general election in the first electoral district of Satun Province. The population and sample were 114,190 people in the first electoral district of Satun Province, calculated by Taro Yamane's formula with a confidence level of 0.05, resulting in a sample size of 399 people.

The research instrument was a questionnaire. Data were analyzed by calculating frequency, percentage, Mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson's product moment correlation coefficient. The results of the research found that: 1) The overall level of decision-making of voters in the 2023 Thai general election for the first electoral district of Satun Province was high; 2) Differences in personal factors including age, education level, occupation, and income affected the difference in the level of decision-making of voters in the 2023 Thai House of Representatives Election, Constituency 1, Satun Province. While gender did not affect the difference in the level of decision-making of voters in the 2023 Thai House of Representatives Election, Constituency 1, Satun Province; 3) Factors associated with voter awareness of the 2023 Thai general election in the first electoral district of Satun Province found that awareness of election news from all types of media

played an important role in decision-making in the 2023 Thai general election for the first electoral district of Satun Province.

Keywords: decision, election, member of parliament

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงและเสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาจากบุคคลหลายภาคส่วน ดังนี้

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย พร้อมทั้งช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับเสร็จสมบูรณ์

- ประชาชนกลุ่มตัวอย่างการวิจัยที่ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และแม่นยำ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

- สมาชิกทุกคนในครอบครัวและญาติสนิทมิตรสหายของผู้วิจัยทุกท่านที่เป็นกำลังใจให้เสมอมา และคอยสนับสนุนทุกอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อมในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความเมตตากรุณาของบุคคลดังกล่าวข้างต้นเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ คุณค่าประโยชน์และคุณค่าที่พึงมีจากการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุคคลดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้เอื้อนาม ด้วยความเคารพอย่างสูง

น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ค)
กิตติกรรมประกาศ.....	(จ)
สารบัญ.....	(ฉ)
สารบัญตาราง.....	(ช)
สารบัญภาพ.....	(ฎ)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
1.5 นิยามศัพท์.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง.....	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง.....	12
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	15
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง.....	21
2.5 ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยในปัจจุบัน.....	23
2.6 ข้อมูลบริบทเขตการเลือกตั้งจังหวัดสตูล.....	27
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.8 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	31
2.9 สมมติฐานการวิจัย.....	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	35
3.3 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ.....	36
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	40
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง.....	41
4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	43
4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	47
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	75
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย.....	82
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	89
ประวัติผู้วิจัย	93

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล.....	34
3.2	เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์.....	38
4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง.....	41
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.....	43
4.4	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยจำแนกตามเพศ.....	47
4.5	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยจำแนกตามอายุ.....	48
4.6	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน.....	49
4.7	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน.....	50
4.8	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน.....	51
4.9	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน.....	52
4.10	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน.....	53
4.11	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.12	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน.....	55
4.13	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน.....	56
4.14	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน.....	57
4.15	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับอาชีพ.....	59
4.16	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ.....	60
4.17	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ.....	61
4.18	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ.....	62
4.19	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครเป็นรายคู่จำแนกตามอาชีพ.....	63
4.20	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.21	การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับรายได้.....	65
4.22	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้.....	66
4.23	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้.....	66
4.24	แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้.....	67
4.25	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งพ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล.....	68
4.26	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	70
4.27	ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	90

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ Brian McNair.....	9
2.2	แสดงแบบจำลองการสื่อสารการเมืองประยุกต์.....	10
2.3	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	31

บทที่ 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นหลักการสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยมีสิทธิมีเสียงในการปกครองตนเอง และทำให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย จุดประสงค์ก็เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของตนในการใช้อำนาจด้านนิติบัญญัติของรัฐบาลและอำนาจด้านการบริหารของคณะรัฐมนตรี อันจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า อีกทั้งการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งยังเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้อื่นมาใช้สิทธิแทน ซึ่งจะมีส่วนร่วมสนับสนุนให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและส่งผลดีต่อการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้การเลือกตั้งโดยเสรีในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องให้อิสระในการตัดสินใจแก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยการเปิดกว้างทางความคิด ไม่มีการบังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือชี้นำด้วยประการใด ๆ จากบุคคลอื่น แต่ต้องเกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเองโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ผ่านมาของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์เหล่านี้ที่แตกต่างกันออกไปตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้ต่อเดือน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ พรรคการเมือง นโยบายพรรค คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร รูปแบบการหาเสียง ฯลฯ กรณีจึงเป็นที่น่าสนใจว่า ปัจจัยใดบ้างที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในพื้นที่หนึ่ง ๆ ในอันที่จะเลือกหรือไม่เลือกบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นตัวแทนของตน และปัจจัยเหล่านั้นจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดังกล่าวมากหรือน้อยกว่ากันเพียงใด

การเลือกตั้งที่มีความสำคัญและประชาชนโดยทั่วไปให้ความสนใจอย่างกว้างขวางมากที่สุด คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 ครั้งที่ 27 จัดขึ้นเมื่อวันอาทิตย์ที่ 14 พฤษภาคม 2566 เพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน 400 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน 100 คน โดยเป็นการจัดการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งรวม 52,195,920 คน มีจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง 39,514,939 คน (ร้อยละ 75.71) จำนวนบัตรดี 37,190,164 บัตร (ร้อยละ 94.12) จำนวนบัตรเสีย

1,457,889 บัตร (ร้อยละ 3.69) และจำนวนบัตรไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด 866,886 บัตร (ร้อยละ 2.19) (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง [กกต.], 2566, น. 95)

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดใต้สุดของประเทศไทยด้านฝั่งอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร 973 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,807,522 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,754,701 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับ จังหวัดตรัง จังหวัดสงขลา รัฐเปอร์ลิส และรัฐเคดาห์ ของประเทศมาเลเซีย ส่วนใหญ่นับถือศาสนา อิสลามร้อยละ 76.77 ศาสนาพุทธร้อยละ 23.02 และศาสนาอื่น ๆ ร้อยละ 0.21 (จังหวัดสตูล, 2566) ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 จังหวัดสตูลได้แบ่งเขตเลือกตั้งแบบแบ่งเขตออกเป็น 2 เขต มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้เขตเลือกตั้งละ 1 คน มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 240,493 คน มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 194,155 คน (ร้อยละ 80.73) จำนวนบัตรดี 181,058 บัตร (ร้อยละ 93.25) จำนวนบัตรเสีย 6,975 บัตร (ร้อยละ 3.59) จำนวนบัตรไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด 6,122 บัตร (ร้อยละ 3.15) ซึ่งผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตทั้ง 2 เขต ปรากฏว่า เขตเลือกตั้งที่ 1 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง คือ นายพิบูลย์ ราชกิจประการ ผู้สมัครจากพรรคภูมิใจไทย และเขตเลือกตั้งที่ 2 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง คือ นายวรศิษฐ์ เลียงประสิทธิ์ ผู้สมัครจากพรรคภูมิใจไทย (กกต., 2566, น. 99)

สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จังหวัดสตูล เขตเลือกตั้งที่ 1 เป็นเขตเลือกตั้งที่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 114,190 คน มาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 88,647 คน (ร้อยละ 77.63) จำนวนบัตรดี 81,297 บัตร (ร้อยละ 91.71) จำนวนบัตรเสีย 3,515 บัตร (ร้อยละ 3.97) จำนวนบัตรไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด 3,835 บัตร (ร้อยละ 4.33) (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2566: 112) โดยมี 11 พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ได้แก่ พรรคเสรีรวมไทย พรรคเพื่อไทย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคพลังประชารัฐ พรรครวมไทยสร้างชาติ พรรคไทยสร้างไทย พรรคก้าวไกล พรรคภูมิใจไทย พรรคชาติพัฒนา ก้าว พรรคคลองไทย และพรรคพลังปวงชนไทย ผลการเลือกตั้ง ปรากฏว่า ลำดับที่ 1 คือ นายพิบูลย์ ราชกิจประการ พรรคภูมิใจไทย 36,810 คะแนน ลำดับที่ 2 นายชอبری หมัดหมัน พรรคประชาธิปัตย์ 13,687 คะแนน ลำดับที่ 3 นายธนาคม พลนาพิทักษ์ พรรคก้าวไกล 12,950 คะแนน ลำดับที่ 4 นายตติยภัทร์ ปิติเศรษฐพันธุ์ พรรคเพื่อไทย 8,148 คะแนน ลำดับที่ 5 นายรอสี ไบกาเต็ม พรรครวมไทยสร้างชาติ 5,249 คะแนน ลำดับที่ 6 พันตำรวจโทสุริยา บาราสัน พรรคพลังประชารัฐ 1,657 คะแนน ลำดับที่ 7 นายกิตติศักดิ์ ยามาสัน พรรคชาติพัฒนา ก้าว 863 คะแนน ลำดับที่ 8 นายนันทวัฒน์ ลิ้มมิตร พรรคไทยสร้างไทย 715 คะแนน ลำดับที่ 9 นายนาวิ พรหมทรัพย์ พรรคเสรีรวมไทย 593 คะแนน ลำดับที่ 10 นางสาวอรุโณทัย เทศนอก พรรคคลองไทย

373 คะแนน และลำดับที่ 11 นายสนิท จันทร์โสด พรรคพลังประชาชนไทย 252 คะแนน (กกด., 2566, น.247)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและผลการเลือกตั้งดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล นั้นเป็นอย่างไร โดยเฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้ต่อเดือน และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ พรรคการเมือง นโยบายพรรค คุณสมบัตินิสัยของผู้สมัคร รูปแบบการหาเสียง ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเลือกตั้งอันเป็นกระบวนการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งที่ถูกต้องและนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ในที่สุด อันจะเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิรูปประเทศด้านการเมืองการปกครอง พร้อมทั้งส่งเสริมให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีความเข้มแข็งสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล” มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล” มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ได้แก่ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ด้านนโยบายของพรรคที่สังกัด ด้านคุณสมบัตินิสัยของผู้สมัคร ด้านรูปแบบการหาเสียง

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ ประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วย อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) ซึ่งมีจำนวน 114,190 คน (กกต., 2566, น. 112)

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ ประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วย อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำนวน 399 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้น (Stratified Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างให้มีความกระจายและครอบคลุมในทุกพื้นที่ของเขตเลือกตั้ง

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยใช้พื้นที่ในการวิจัย คือ อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย)

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่าง เดือนมีนาคม 2566 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2566

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของประชาชนใน เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

1.4.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยเสริม ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

1.4.3 ทำให้ทราบถึงปัจจัยการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของประชาชนในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านนโยบายของพรรคที่สังกัด ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร และด้านพรรคการเมืองที่สังกัด

1.4.4 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในคราวต่อไป

1.5 นิยามศัพท์

การเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งหมายถึง กิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่ในรัฐบาลเป็นผู้สนองความต้องการของประชาชนและการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน

การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจกาบัตลงคะแนนเลือกตั้งให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง หมายเลขใดหมายเลขหนึ่งของประชากรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล (อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย))

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง หมายถึง หลักเกณฑ์ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณสมบัติส่วนตัวของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

2. พรรคการเมือง หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีแนวความคิดหรืออุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกันหรือเหมือนกัน มาร่วมกันจัดตั้งองค์การด้วยความสมัครใจ เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง โดยมีจุดประสงค์ที่จะเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม

3. นโยบายพรรคการเมือง หมายถึง สิ่งที่ผู้รับสมัครเลือกตั้งนำเสนอในการหาเสียง หรือนำผลงานของพรรคการเมืองที่ตนสังกัดมากล่าวเพื่อให้เกิดความเชื่อถือและเกิดความศรัทธาของประชาชนในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

4. คุณสมบัติส่วนตัวของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง ความรู้ความสามารถ ชื่อเสียง การศึกษา บุคลิกภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต ประสบการณ์การทำงาน เป็นคนในท้องถิ่น ทำงานเพื่อสังคมหรือส่วนร่วม ทำประโยชน์ให้กับชุมชนหรือท้องถิ่นของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล (อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย))

5. รูปแบบการหาเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง การหาเสียงของผู้รับสมัครเลือกตั้งเพื่อชักจูงให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมาลงคะแนนเสียงให้แก่ตนเองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณาหาเสียง แผ่นพับ ใบปลิว การหาเสียงทางวิทยุ การหาเสียงทางหนังสือพิมพ์ การใช้รถหาเสียง การปราศรัยหาเสียง การใช้ห้วคะแนน การที่ผู้สมัครเข้าถึงตัวผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การให้เงิน

หรือสิ่งของต่าง ๆ เพื่อตอบแทนการลงคะแนนเสียงให้ (การซื้อเสียง) การสัญญาว่าจะให้เงินหรือ
สิ่งของต่าง ๆ กับท้องถิ่นหรือชุมชน

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง
- 2.5 ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยในปัจจุบัน
- 2.6 ข้อมูลบริบทเขตการเลือกตั้งจังหวัดสตูล
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการสื่อสารทางการเมือง

2.1.1 ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองระหว่างบุคคลในสังคม มีบทบาทสำคัญในการรักษาและสร้างวัฒนธรรมและโครงสร้างทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงในระบบการเมืองมักเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในการสื่อสาร ซึ่งอาจเป็นสาเหตุและได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ (สุริพร คลังพระศรี, 2561, น. 6) การสื่อสารทางการเมืองยังรวมถึง การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนเพื่อมีอิทธิพลต่อภูมิทัศน์ทางการเมืองด้วย นักสื่อสารทางการเมืองมุ่งสร้างสภาพแวดล้อมทางการเมืองโดยการนำเสนอและสนับสนุนเรื่องราวทางการเมืองผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ บทบาทของการสื่อสารทางการเมือง คือ การเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง และอุดมการณ์ทางการเมืองผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ เช่น สื่อบุคคลและสื่อมวลชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชี้นำการพัฒนาทางการเมืองให้บรรลุเป้าหมายและอุดมคติของประเทศ สื่อมีบทบาทสำคัญในการดึงดูดความสนใจของสาธารณชนไปยังประเด็นเฉพาะเจาะจง เนื่องจากผู้คนมักจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องที่ได้รับรายงานข่าวจากสื่อ (กฤษกร เกตุทองมงคล, 2562, น. 42) ในบริบทของสังคมการเมือง การสื่อสารทางการเมืองเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง มุมมองทางการเมือง และประสบการณ์ระหว่างบุคคล ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยน รัฐบาลจำเป็นต้องสร้าง

ช่องทางในการแจ้งให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับนโยบายและกิจกรรมของรัฐบาล ในขณะที่ประชาชนจะเรียนรู้เกี่ยวกับนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขา การสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพต้องพิจารณาอย่างรอบคอบถึงสื่อหรือช่องทาง ลักษณะของข้อความ คุณลักษณะของผู้รับ และเวลา (ทราฮิรินทร์ ภูกันมาศกุล, 2563, น. 12) สื่อทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างรัฐบาลและประชาชน เผยแพร่ข้อมูลทางการเมือง และอำนวยความสะดวกให้ประชาชนตระหนักรู้เกี่ยวกับการตัดสินใจและนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นเวทีในการแสดงความต้องการและความต้องการของสาธารณะ ทำให้รัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้มากขึ้น (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์, 2563, น. 13)

สามารถสรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็น ทักษะคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ ความเชื่อทางการเมือง ความต้องการ หรือข้อเรียกร้องทางการเมือง ในรูปแบบด้วย ๆ ทั้งคำพูด ข้อเขียน สัญลักษณ์ รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ โดยผู้สื่อสารทางการเมือง (Political Communicator) ไปยังผู้รับสารทางการเมือง (Political Receiver) ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารทางการเมืองมากขึ้น สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางที่ช่วยให้ผู้คนสามารถสื่อสารกันได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ส่งผลให้การสื่อสารทางการเมืองมีความหลากหลายและเข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น

2.1.2 ความสำคัญของการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมืองเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมการเมือง มีความสำคัญต่อระบบการเมือง เป็นกิจกรรมที่แพร่หลายทั่วไป ทั้งการสร้างโครงข่ายผลประโยชน์ การประสานผลประโยชน์ การสร้างกฎ การประยุกต์ใช้กฎและการปรับเปลี่ยนกฎตัวนดำเนินไปโดยอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือ Pye (1972, p. 384) นักวิชาการด้านสื่อสารทางการเมือง ได้อธิบายบทบาทของการสื่อสารทางการเมืองไว้เป็นโครงข่ายที่โยงใยสังคมมนุษย์ การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการเชื่อมโยงสมาชิกของสังคมเข้าด้วยกัน ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็น และมุมมองต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกันมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองสามารถส่งเสริมการพัฒนาทางการเมืองในสังคมได้หลายประการ เช่น ส่งเสริมความรู้สึกเป็นชาติเดียวกัน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง ช่วยเตรียมความพร้อมของประชาชนให้รับบทบาทใหม่ในการพัฒนาประเทศ เป็นต้นมีบทบาทสำคัญในสังคมที่เปลี่ยนแปลง การสื่อสารทางการเมืองมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากช่วยให้ประชาชนสามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ได้อย่างทันท่วงทีโดยแบ่งสังคมออกเป็น 3 แบบ ได้แก่

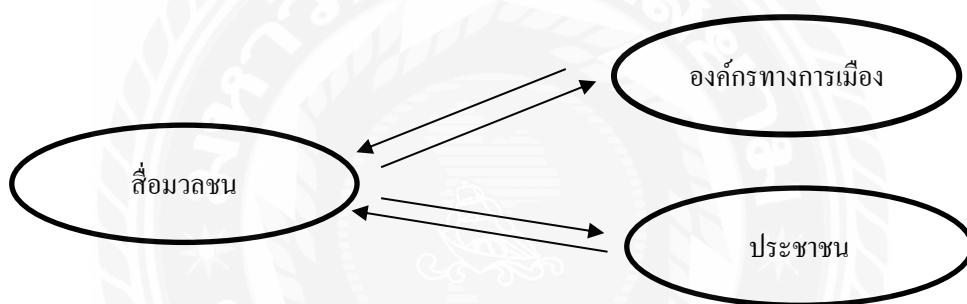
1. สังคมโบราณ (Traditional Society) การสื่อสารทางการเมืองเป็นแบบทางเดียว ข้อมูลจากเบื้องบนไปสู่ประชาชนเท่านั้น อำนาจทางการเมืองกระจุกตัวอยู่กับกลุ่มชนชั้นนำ ประชาชนไม่มีสิทธิมีเสียงในทางการเมือง

2. สังคมสมัยใหม่ (Modern Society) การสื่อสารทางการเมืองเป็นแบบสองทาง ข้อมูลข่าวสารและความคิดเห็นถูกถ่ายทอดจากทั้งสองฝ่าย อำนาจทางการเมืองกระจายไปสู่ประชาชนมากขึ้น

3. สังคมซึ่งกำลังเปลี่ยนรูป (Transitional Society) การสื่อสารทางการเมืองอยู่ระหว่างสังคมโบราณและสังคมสมัยใหม่ อำนาจทางการเมืองยังไม่กระจายไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริง การสื่อสารมวลชนเริ่มมีความสำคัญมากขึ้น

การสื่อสารทางการเมืองเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อระบบการเมือง ช่วยให้สังคมสามารถพัฒนาได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ การสื่อสารทางการเมืองจึงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากทุกภาคส่วน เพื่อให้สังคมสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน

จากแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ McNair (1999) ได้มีการระบุถึงคุณลักษณะ 3 ประการ ของการสื่อสารการเมืองไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แสดงแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ Brian McNair

ที่มา: นันทนา นันทวโรภาส (2558, น. 3-4)

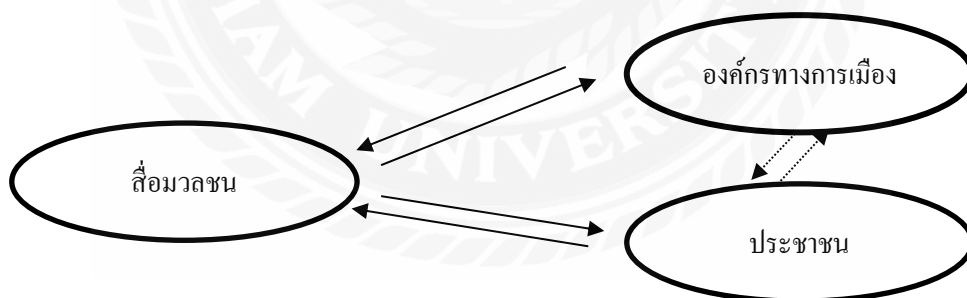
จากการศึกษาแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองนี้ มีการแบ่งผู้เกี่ยวข้องเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มองค์กรทางการเมือง ได้แก่ พรรคการเมือง รัฐบาล องค์กรสาธารณะ กลุ่มพลังทางการเมือง กลุ่มก่อการร้าย ฯลฯ ทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตสารทางการเมือง เช่น นโยบาย อุดมการณ์ แนวทางการแก้ไขปัญหา

2. กลุ่มสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ ฯลฯ ทำหน้าที่เป็นช่องทางในการเผยแพร่สารทางการเมืองจากกลุ่มองค์กรทางการเมืองไปสู่ประชาชน

3. กลุ่มประชาชน ทำหน้าที่เป็นผู้รับสารทางการเมือง และอาจมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองด้วย เช่น การออกเสียงเลือกตั้ง การชุมนุมประท้วง การวิพากษ์วิจารณ์ เป็นต้น

การสื่อสารทางการเมืองสามารถเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่มองค์กรทางการเมือง ตัวอย่างเช่น การหาเสียงเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ นโยบาย การรณรงค์เพื่อหาเสียงสนับสนุนประเด็นทางการเมือง เป็นต้น จากการศึกษาของ McNair (1999, p. 5) อธิบายการไหลเวียนของข่าวสารตามแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองว่าเริ่มต้นจากกลุ่มองค์กรทางการเมืองทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์แนวทางนโยบายและกิจกรรมของตนผ่านทางสื่อมวลชน จากนั้นสื่อมวลชนจะเลือกนำเสนอ ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิด "Agenda Setting" ที่อธิบายการเสนอหรือไม่เสนอข่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งของการสื่อสารมวลชน มีผลทำให้สาธารณชนเกิดความคิดเห็นคล้อยตามว่าเรื่องนั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญหรือไม่มีความสำคัญที่จะนำมาพิจารณา อย่างไรก็ตาม ในแบบจำลองของ McNair (1999) มิได้กล่าวถึงการสื่อสารโดยตรงระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งในสภาพความเป็นจริงนั้น การสื่อสารทางการเมืองแม้มีสื่อมวลชนเป็นตัวกลางในกระบวนการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ แต่ในห้วงเวลาของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งหรือการรณรงค์ในทางการเมืองบางประเด็นจะพบว่าการสื่อสารโดยตรงระหว่างพรรคการเมืองและประชาชนก็เกิดขึ้นอย่างเข้มข้นเช่นเดียวกัน ซึ่งการสื่อสารระหว่างพรรคการเมืองและประชาชนโดยตรงนั้น นอกจากจะเป็นการสื่อสารเพื่อหาเสียงเลือกตั้งแล้วยังเป็นช่องทางการรับรู้ปัญหาต่าง ๆ จากประชาชน ซึ่งทำให้พรรคการเมืองสามารถนำไปศึกษาให้คุณค่าและพัฒนาจนกลายเป็นแนวนโยบายที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ดังนั้น จึงอาจพัฒนาแบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ McNair (1999) ให้ครบวงจร "ช่องทางการสื่อสารตรง" ระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชน ดังนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงแบบจำลองการสื่อสารการเมืองประยุกต์

ที่มา: นันทนา นันทวโรภาส (2558, น. 3-4)

อย่างไรก็ตาม ทรายศิริรินทร์ ภูกันมาศกุล (2563, น. 14) ชี้ว่า ในความเป็นจริงแล้วการสื่อสารทางการเมืองอาจเกิดขึ้นโดยตรงระหว่างกลุ่มองค์กรทางการเมืองและประชาชน เช่น การพบปะปราศรัย การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น ซึ่งการสื่อสารโดยตรงนั้นนอกจากจะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มองค์กรทางการเมืองและประชาชนแล้ว ยังช่วยให้กลุ่มองค์กรทางการเมืองได้รับข้อมูลความคิดเห็นจากประชาชนโดยตรงอีกด้วย ดังนั้น การสื่อสารทางการเมืองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบการเมืองประชาธิปไตย โดยช่วยให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างครบถ้วนและหลากหลาย เพื่อประกอบการตัดสินใจทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากกรอบแนวคิดเรื่องการสื่อสารทางการเมืองของ McNair (1999) ได้ปรับประยุกต์ทฤษฎีการสื่อสารพื้นฐาน SMCR ของ Berlo (1960, p. 125) ที่อธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารว่ามีอยู่ 4 ประการ คือ ผู้ส่งสาร (Sender) สาร (Message) ช่อง (Channel) และผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งผู้ส่งสารในแบบจำลองนี้ คือ รัฐบาล ผู้รับสาร คือ สื่อมวลชนและประชาชน ส่วนสื่อหรือช่องทางการสื่อสารนั้นเป็นทั้งทางตรงไปและทางอ้อม คือ การตีความของสื่อมวลชนแล้วจึงส่งไปยังประชาชนอีกทอดหนึ่ง สำหรับสาร คือ สารที่รัฐบาลส่งไปยังประชาชน

2.1.3 กระบวนการและบทบาทของการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมืองเป็นกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองไปยังกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งอาจใช้สื่อมวลชน สื่อสังคมออนไลน์ หรือการสื่อสารแบบตัวต่อตัว การสื่อสารทางการเมืองมีบทบาทสำคัญต่อระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (กฤษกร เกตุทองมงคล, 2562, น. 43) บทบาทของการสื่อสารทางการเมืองสามารถสรุปได้ดังนี้ (พัชรภรณ์ เมธาจิรวะ, 2563, น. 14)

1. การสร้างทัศนคติทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองสามารถช่วยสร้างทัศนคติทางการเมืองให้กับประชาชน เช่น การสร้างความรู้สึกรักชาติ การส่งเสริมประชาธิปไตย เป็นต้น
2. การสร้างความสนใจทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองสามารถช่วยกระตุ้นความสนใจทางการเมืองของประชาชน เช่น การนำเสนอข่าวการเมือง การจัดกิจกรรมทางการเมือง เป็นต้น
3. การสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง การสื่อสารทางการเมืองสามารถช่วยสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองให้ประชาชน เช่น การอธิบายนโยบาย การนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น

4. การสร้างบทบาททางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองสามารถช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การกระตุ้นให้ลงคะแนนเสียง การรณรงค์ทางการเมือง เป็นต้น

5. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง การสื่อสารทางการเมืองเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองให้ประชาชนทราบ เช่น การนำเสนอข่าว การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

การสื่อสารทางการเมืองมีบทบาทสำคัญต่อระบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยช่วยให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างครบถ้วนและถูกต้อง ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจทางการเมืองอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การสื่อสารทางการเมืองยังช่วยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแข็งขัน ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ (สุจินต์ ทรัพย์ชนนันท์, 2563, น. 12) ซึ่งการสื่อสารทางการเมืองที่ดีควรมีลักษณะ (ปพิชญา สุโข, 2564, น. 8-9) คือ (1) ต้องมีความถูกต้องและครบถ้วน (2) มีความเป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และ (3) มีความสร้างสรรค์ น่าสนใจ และเข้าถึงง่าย เพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารทางการเมืองเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมประชาธิปไตย หากการสื่อสารทางการเมืองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีคุณภาพและนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้ง

2.2.1 ความหมายของการตัดสินใจเลือกตั้ง

การตัดสินใจเลือกตั้ง หมายถึง กระบวนการที่ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งพิจารณาเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ตนเห็นว่าเหมาะสมที่สุดเป็นผู้แทนของตนในการเลือกตั้ง โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบายของพรรคการเมือง คุณสมบัติของผู้สมัคร ผลงานที่ผ่านมาทัศนคติทางการเมือง และอื่น ๆ (พัชรภรณ์ เมธาจิรวะ, 2563, น. 9) การตัดสินใจเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากการแสดงเจตจำนงของประชาชนในการเลือกผู้แทนของตนที่จะเข้าไปบริหารประเทศ การตัดสินใจเลือกตั้งที่ดีจะช่วยให้ได้ผู้แทนที่มีความรู้ความสามารถยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ (สุชาดา นิมานวล, 2563, น. 25) โดยสามารถแบ่งความหมายของการตัดสินใจเลือกตั้งออกเป็น 2 องค์ประกอบหลัก (บุญอริ ยีหมะ, 2563, น. 57) ได้แก่ กระบวนการ (Process) เป็นขั้นตอนที่ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ผู้แทนที่ตนเห็นว่าเหมาะสมที่สุด โดยอาจ

เริ่มจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครหรือพรรคการเมืองต่าง ๆ จากนั้นจึงใช้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประกอบการตัดสินใจ และทางเลือก (Choice) คือ ตัวเลือกที่ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องเลือกจากตัวเลือกทั้งหมดที่มี โดยตัวเลือกเหล่านี้อาจเป็นผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่มโนโยบาย คุณสมบัติ หรือผลงานที่แตกต่างกันออกไป

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งพิจารณาเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ตนเห็นว่าเหมาะสมที่สุดเป็นผู้แทนของตนในการเลือกตั้ง โดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นการแสดงเจตจำนงของประชาชนในการเลือกผู้แทนของตนที่จะเข้าไปบริหารประเทศ การตัดสินใจเลือกตั้งที่ดีจะช่วยให้ได้ผู้แทนที่มีความรู้ความสามารถ ยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

2.2.2 ประเภทของการตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดจากทางเลือกที่มีอยู่ ประเภทของการตัดสินใจสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายแนวทาง ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง โดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทางหลัก ๆ ตามลักษณะของข้อมูลและระดับของผลกระทบ (สุชาติ นิ่มนวล, 2563, น. 27) ประเภทของการตัดสินใจสามารถแบ่งได้ดังนี้ (กิตติ ยามาสาเร๊ะ, 2564, น. 17)

1. ตามลักษณะของข้อมูล (สุติมาศ แปลงศรี, 2565, น. 19)

1.1 การตัดสินใจภายใต้ความแน่นอน คือ การตัดสินใจที่ทราบผลลัพธ์การตัดสินใจล่วงหน้าอย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจซื้อรถยนต์คันใหม่โดยทราบว่ามีการเลือกให้เลือก 3 คัน และแต่ละคันมีราคา คุณสมบัติ และเงื่อนไขการรับประกันที่แน่นอน

1.2 การตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอน คือ การตัดสินใจที่ไม่ทราบผลลัพธ์การตัดสินใจล่วงหน้าอย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจลงทุนในหุ้นโดยไม่ทราบแน่ชัดว่าหุ้นจะขึ้นหรือลง

2. ตามระดับของผลกระทบ (บุญอริ ยีหมะ, 2563, น. 58)

2.1 การตัดสินใจระดับกลยุทธ์ คือ การตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การโดยรวมในระยะยาว ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ทางการตลาด การตัดสินใจลงทุนในโครงการใหม่ หรือการตัดสินใจขยายธุรกิจไปยังประเทศใหม่

2.2 การตัดสินใจระดับยุทธวิธี คือ การตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การในระดับหนึ่ง โดยมักเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การในระยะกลาง ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจกำหนดราคาสินค้าหรือบริการ การตัดสินใจจัดสรรทรัพยากร หรือการตัดสินใจกำหนดแผนการผลิต

2.3 การตัดสินใจระดับปฏิบัติการ คือ การตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การในระดับหนึ่ง โดยมักเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การในระยะสั้น ตัวอย่างเช่น การตัดสินใจกำหนดตารางการทำงาน การตัดสินใจจัดตารางนัดหมาย หรือการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

สามารถสรุปได้ว่า ประเภทของการตัดสินใจสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายแนวทาง ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้แบ่ง โดยทั่วไปแล้วสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทางหลัก ๆ ตามลักษณะของข้อมูลและระดับของผลกระทบ การตัดสินใจภายใต้ความแน่นอนเป็นการตัดสินใจที่ทราบผลลัพธ์ การตัดสินใจล่วงหน้าอย่างแน่นอน ส่วนการตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอนเป็นการตัดสินใจที่ไม่ทราบผลลัพธ์ การตัดสินใจล่วงหน้าอย่างแน่นอน การตัดสินใจระดับกลยุทธ์เป็นการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การโดยรวมในระยะยาว ส่วนการตัดสินใจระดับยุทธวิธีเป็นการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การในระดับหนึ่ง โดยมักเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การในระยะกลาง ส่วนการตัดสินใจระดับปฏิบัติการเป็นการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อองค์การในระดับหนึ่ง โดยมักเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์การในระยะสั้น

2.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

การตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยเป็นปัจจัยที่หลากหลายและซับซ้อน ซึ่งอาจแตกต่างกันในแต่ละบุคคล การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ (บุญศรี ยี่หะ, 2563, น. 57) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวบุคคลเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งมากที่สุด ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่สอดคล้องกับประสบการณ์ ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติของแต่ละบุคคล เช่น ผู้มีรายได้น้อยอาจเลือกพรรคการเมืองที่มั่นนโยบายด้านเศรษฐกิจที่เน้นการช่วยเหลือคนจน ผู้มีการศึกษาสูงอาจเลือกพรรคการเมืองที่มั่นนโยบายด้านการศึกษาที่เน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งรองลงมา ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อเลือกผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่สอดคล้องกับนโยบายและอุดมการณ์ทางการเมืองของแต่ละบุคคล เช่น ผู้มีแนวคิดอนุรักษนิยมอาจเลือกพรรคการเมืองที่มั่นนโยบายด้านความมั่นคงและศาสนาที่เข้มแข็ง ผู้มีแนวคิดเสรีนิยมอาจเลือกพรรคการเมืองที่มั่นนโยบายด้านสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง เป็นต้น (พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์, 2563, น. 49-50)

3. ปัจจัยด้านตัวผู้สมัครเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเช่นกัน ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติ ประสบการณ์ และบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับตำแหน่ง

ที่สมัคร เช่น ผู้มีความต้องการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอาจเลือกผู้สมัครที่มีประวัติการทำงาน ด้านเศรษฐกิจผู้มีความต้องการแก้ไขปัญหาค่าการศึกษาอาจเลือกผู้สมัครที่มีประวัติการทำงาน ด้านการศึกษา เป็นต้น

4. ปัจจัยด้านสื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้ง โดยเฉพาะในช่วง ก่อนการเลือกตั้ง สื่อมวลชนจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารและการรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมือง และตัวผู้สมัคร ซึ่งอาจส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนได้

5. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเช่นกัน เช่น สถานการณ์ทางการเมืองที่ผันผวนอาจทำให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองที่เน้นความมั่นคง สถานการณ์เศรษฐกิจที่ตกต่ำอาจทำให้ประชาชนเลือกพรรคการเมืองที่เน้นการแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจ เป็นต้น (ชนะ ภิญโญ, 2565, น. 11)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติของแต่ละบุคคล การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตย และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ เลือกตั้งของประชาชนไทยเป็นปัจจัยที่หลากหลายและซับซ้อน ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนไทยมีความสำคัญต่อ การพัฒนาประชาธิปไตยและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งอย่างมีคุณภาพ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในแง่ที่เป็นเป้าหมายทางการเมือง หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบ ประชาธิปไตยสังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำ พิจารณาได้จากระดับการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยจึงถือว่าการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อระบอบ ประชาธิปไตยอย่างมาก การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นการแสดงออกด้วยใจสมัคร ในพฤติกรรมและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครอง มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบาย ของรัฐให้เป็นที่ไปเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนหรือกลุ่มตนให้มากที่สุด อาจเป็นไปตามสิทธิที่มี ระบบการเมืองและกฎหมายรับรองอย่างเป็นทางการในส่วนของการบริหารราชการเมือง การมี

ส่วนร่วมทางการเมือง คือ การแสดงออกซึ่งกิจกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม กิจกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับองค์กรทางการเมือง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับรัฐ ดังนั้น การศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลและองค์กรทางการเมืองที่ครอบคลุมระบบปฏิสัมพันธ์ (Interaction system) ทางการเมืองทั้งหมดจะส่งเสริมให้เข้าใจบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและองค์การทางการเมือง (Political process) จึงเกี่ยวข้องกับและสัมพันธ์โดยตรงกับกระบวนการอบรมหล่อหลอมทางการเมือง (Political Socialization) ซึ่งจะมีผลต่อความเชื่อและพฤติกรรมทางการเมืองของปัจเจกบุคคลในแต่ละสังคม Bromage (1943 อ้างถึงใน จิตรา พรหมชุตินา, 2541, น. 34-40) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมืองมี 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ (1) การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (Voting) (2) การใช้วิธีบังคับหรือชักจูงอย่างไม่เป็นทางการ และ (3) การดำเนินการอย่างเป็นทางการ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าประชาชนมีสิทธิและมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ ช่วยให้ประชาชนได้แสดงออกถึงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองและกระบวนการทางการเมือง และช่วยให้รัฐบาลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมทางการเมืองสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ (ปกาสิต วัฒนา, 2563, น. 103) คือ

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางตรง (Direct political participation) คือ กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองโดยตรง เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่งทางการเมือง และการชุมนุมประท้วง

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองทางอ้อม (Indirect political participation) คือ กิจกรรมที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองโดยผ่านตัวแทน เช่น การติดตามข่าวสารทางการเมือง การบริจาคเงินสนับสนุนพรรคการเมือง และการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

ดังนั้น การมีส่วนร่วมในทางการเมืองจึงเป็นหัวใจของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตยตะวันตก แต่มิได้หมายความว่าประชาชนทั้งหมดจะต้องประสงค์ที่จะมีส่วนร่วมในทางการเมือง เพราะยังมีประชาชนอีกจำนวนหนึ่งที่พอใจเป็นผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองมากกว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองโดยตรง และในบางประเทศหรือบางสถานการณ์นั้น หากเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากเกินไปก็อาจจะไม่เป็นผลดีได้ เนื่องจากในบริบทของการมีส่วนร่วมในทางการเมืองนั้นประชาชนจะมีส่วนร่วมในทางการเมืองทั้งรูปแบบหรือวิธีการ และขอบเขตของกลุ่มหรือจำนวนของประชาชนผู้มีสิทธิ

มีส่วนร่วมในทางการเมืองมากนักน้อยเพียงใดนั้น ยังขึ้นอยู่กับพัฒนาทางการเมือง ความตื่นตัวในทางการเมือง และวุฒิภาวะทางการเมือง หรือภูมิปัญญาทางการเมืองของรัฐนั้น ๆ เป็นสำคัญด้วย

2.3.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมืองขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือ ลักษณะของระบบการเมือง กล่าวคือ หากเป็นระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นจะมีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากตั้งแต่การคัดเลือกผู้แทนเข้ามาทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ บริหารกิจการสาธารณะของท้องถิ่น การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในลักษณะต่าง ๆ เช่น การพูดคุยกันทางการเมืองการเขียนบทความหรือจดหมายแสดงความคิดเห็นทางหนังสือพิมพ์ การร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการสนทนาการเมืองทางโทรทัศน์ หรือการรวมตัวประท้วงในรูปของกลุ่มผลประโยชน์ และการแสดงทัศนคติทางการเมืองของประชาชนโดยการออกแบบสอบถาม (PoM) ความคิดเห็นต่อการดำเนินนโยบายสาธารณะของรัฐ ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมที่เป็นระบบระเบียบเป็นวิทยาศาสตร์มากขึ้น แต่ในระบบการเมืองแบบเผด็จการอำนาจรัฐในการปกครองประเทศผูกขาดอยู่กับผู้มีอิทธิพลทางการเมืองไม่กี่คนที่ใช้อำนาจและอิทธิพลปกครองประเทศเพื่อสนองประโยชน์ของตนหรือกลุ่มคนเท่านั้น ลักษณะของระบบการเมืองเช่นนี้ นอกจากการมีส่วนร่วมของประชาชนจะไม่มีมีความสำคัญและจำเป็นแล้วยังไม่เป็นที่พึงปรารถนา ผู้ปกครองจึงมักจะออกกฎหมายห้ามประชาชนรวมตัวกันทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เพราะเกรงว่าจะทำลายความมั่นคงของอำนาจทางการเมืองของตน ทำให้เสรีภาพทางการเมืองของประชาชนแทบไม่มีหรือหากมีก็น้อยมาก เช่น ผู้ปกครองอาจบังคับด้วยการออกกฎหมายให้ประชาชนต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของตนและอนุญาตให้มีพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อต้องการใช้พลังประชาชนเป็นฐานรองรับสร้าง ความชอบธรรม ความมั่นคงให้การดำรงอยู่ในอำนาจทางการเมืองของตน ลักษณะเช่นนี้เป็น พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนซึ่งขาดองค์ประกอบที่สำคัญไปคือ ความสมัครใจของประชาชนเพราะกดบังคับบังคับ หรือจัดตั้งขึ้น จึงมิใช่ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามนัยที่กล่าวข้างต้น (อมร รักษาสัตย์, 2544, น. 411-412)

อาจกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในทางการเมืองและสังคม เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นตามความต้องการของประชาชน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนประกอบด้วย (ภูริวัจน์ ชาญวิทย์, 2563, น. 23-37)

1. ปัจจัยด้านบุคคล ประกอบด้วย เป้าหมาย (Goals) ความเชื่อ (Belief) ค่านิยม (Value) ความเคยชินและขนบธรรมเนียมประเพณี (Habits and Customs) ความคาดหวัง (Expectation) ข้อผูกพัน (Commitments) และการบังคับ (Force)

2. ปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย รายได้ (Income) การศึกษา (Education) อาชีพ (Occupation) เพศหรือสถานะทางเพศของบุคคล (Gender) อายุ (Age) หมายถึง ช่วงเวลาที่บุคคลมีชีวิตอยู่สถานภาพทางสมรส (Marital Status) และศาสนา (Religion) (สมบัติ นามบุรี, 2562, น. 183-197)

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ประกอบด้วย ระบบการเมือง (Political System) พรรคการเมือง (Political Party) สื่อมวลชน (Mass Media) และสิทธิและเสรีภาพของประชาชน (Rights and Freedoms) (อุไรทัศน์ ชาติน้ำเพชร, 2564, น. 37-46)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและสังคมโดยรวม ประชาชนทุกคนควรตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และควรใช้สิทธิและหน้าที่ของตนอย่างสร้างสรรค์และรับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยที่ยั่งยืนและเกิดการพัฒนาประเทศอย่างทั่วถึง

2.3.3 ปัจจัยการเข้าร่วมทางการเมือง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลักดันให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองปัจจัยหลักที่สำคัญ ได้แก่ แรงจูงใจ โอกาส และทรัพยากร (กมล สมวิเชียร, 2520, น. 5)

1. แรงจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ ความศรัทธาและความไว้วางใจในกระบวนการทางการเมือง ความสำนึกในหน้าที่ของพลเมือง โดยถือว่าเป็นพันธะหน้าที่จะพึงกระทำ เช่น การยอมรับว่ากระบวนการเลือกตั้งเป็นวิธีการ “ที่ดี” ในการปกครองประเทศ และเห็นว่าคนไทยทุกคน “มีหน้าที่” ในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2. โอกาสในการเข้าร่วมมีส่วนร่วมทางการเมือง ได้แก่ ปราศจากซึ่งอุปสรรคทางกฎหมาย และโอกาสในด้านมีความสะดวกในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น มีสิทธิตามกฎหมายสามารถหาหน่วยเลือกตั้งพบ เป็นต้น

3. ทรัพยากร ทรัพยากรที่สำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมีอยู่ 3 ประการ คือ ความรู้ ทักษะ และเงิน ปัจจัยทั้งสามนี้ด้วยอิทธิพลต่อกันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ คนที่มีความรู้สูง มักจะมีรายได้สูง และมีทักษะในทางการเมืองสูงตามไปด้วย

ปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (ปกาสิต วัฒนา, 2563, น. 105)

1. ปัจจัยภายในตัวบุคคล เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง โดยบุคคลที่มีปัจจัยภายในตัวบุคคลที่เป็นบวก เช่น มีความสนใจทางการเมือง มีทัศนคติที่ดีต่อการเมือง มีความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย มีบุคลิกภาพชอบเข้าสังคม มีระดับการศึกษาสูง มีรายได้ดี เป็นต้น จะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลที่มีปัจจัยภายในตัวบุคคลที่เป็นลบ

2. ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอ้อม โดยสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น ระบบการเลือกตั้งที่โปร่งใส สถาบันการเมืองที่เข้มแข็ง ระบบพรรคการเมืองที่แข่งขันกันสูง เป็นต้น จะช่วยให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

3. ปัจจัยจากระบบการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอ้อมเช่นกัน โดยระบบการเมืองที่เปิดกว้างและให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง จะช่วยให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้ ล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจเป็นปัจจัยหลักที่กระตุ้นให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง หากบุคคลมีแรงจูงใจที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองสูง ก็จะพยายามแสวงหาโอกาสและทรัพยากรที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (สุลิมาศ แปลงศรี, 2565, น. 42)

สรุปปัจจัยการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมทางการเมือง และปัจจัยจากระบบการเมืองการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยทั้ง 3 ด้านนี้อย่างรอบด้าน เพื่อให้ประชาชนมีแรงจูงใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง มีช่องทางและโอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และได้รับทรัพยากรที่จำเป็นในการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.3.4 รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีอยู่มากมายหลายรูปแบบและวิธีการแตกต่างกันไปในแต่ละระบบการเมือง และบริบทแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตาม อาจแบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยเป็น 2 รูปแบบ คือ (อมร รักษาสัตย์, 2544, น.412-414)

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเป็นทางการ หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่มีกฎหมายรองรับให้กระทำได้หรือต้องกระทำ ซึ่งวิธีการที่สำคัญและยอมรับปฏิบัติใช้กันทั่วไปในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น การใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การจัดตั้งและเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การมีส่วนร่วมโดยการรวมตัวเป็นกลุ่มผลประโยชน์

2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นทางการ หมายถึง การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่ได้รับการยอมรับหรือเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม โดยจะมีกฎหมายห้ามไว้อย่างชัดเจน ซึ่งวิธีการที่สำคัญ ได้แก่ การเดินขบวนหรือชุมนุมประท้วง การก่อความวุ่นวายทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นหัวใจสำคัญในการปกครองของระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นการช่วยให้ประชาชนสามารถแสดงออกถึงความคิดเห็นและความต้องการของตน มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ และตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่งจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยมีความเข้มแข็งและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

อีกทั้งวิทวัส ไกรสวัสดิ์ (2565, น. 31) ได้อธิบายว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองว่ามีหลายรูปแบบดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมเกี่ยวกับพรรคการเมืองและการรณรงค์หาเสียง ได้แก่ การชักชวนเข้าร่วมทำกิจกรรมทางเมืองของพรรคการเมือง การสนับสนุนพรรคการเมือง การให้ความสนใจหรือร่วมชุมนุมทางการเมือง การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง และการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

2. รูปแบบการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งรูปแบบนี้จะปรากฏให้เห็นชัดเจนในช่วงมีการเลือกตั้ง ผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งต้องมาลงคะแนนเลือกตั้งเลือกพรรคการเมืองและผู้สมัคร เพื่อให้เป็นตัวแทนไปทำหน้าที่นิติบัญญัติและบริหาร

3. รูปแบบกิจกรรมของชุมชน ได้แก่ การทำงานร่วมกับบุคคลอื่น การจัดตั้งกลุ่มการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในชุมชนหรือองค์กร เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4. รูปแบบการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นการกระทำที่มีการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ได้มา หรือปกป้องผลประโยชน์ หรือเพื่อให้ได้แก้ไขปัญหของตนหรือกลุ่ม

5. รูปแบบการล็อบบี้ คือ การที่บุคคลที่พยายามติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำทางการเมือง เพื่อหาทางที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบาย ประเด็นเรื่องที่จะกระทบต่อประชากรจำนวนมากจากตัวอย่างจริง ๆ นั้น หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งจะก่อให้เกิดแรงสนับสนุนหรือต่อต้านพระราชบัญญัติหรือการตัดสินใจนโยบายของฝ่ายบริหารนั่นเอง

6. รูปแบบการประท้วง ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการใช้ความรุนแรงซึ่งเป็นความพยายามที่จะสร้างผลกระทบต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล โดยการทำร้ายร่างกายหรือทรัพย์สิน

7. รูปแบบการเข้าร่วมทางการเมืองในบทบาทของผู้สื่อข่าวสาร กล่าวคือ การที่บุคคลจะติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง เช่น ส่งจดหมายแสดงความสนับสนุนต่อนำทางการเมืองในการดำเนินการที่เห็นว่าเหมาะสมถูกต้อง ส่งคำประท้วงต่อการดำเนินงานที่เห็นว่าไม่ดี การเข้าพูดคุยถกเถียงปัญหาทางการเมือง การให้ข่าวสารทางการเมืองแก่เพื่อนบ้าน แสดงความคิดเห็นของตนเองต่อเจ้าหน้าที่รัฐบาล เขียนจดหมายแสดงความคิดเห็นไปยังหนังสือพิมพ์ และสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึงความร่วมมือ ร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบด้วยกันไม่ว่าจะเป็นของบุคคลหรือของกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการดำเนินงาน การพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ที่ส่งผลให้การดำเนินงานหรือการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานหรือโครงการเกิดประสิทธิผล โดยเกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง

พฤติกรรมกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการแสดงออกของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกบุคคลหรือพรรคการเมืองเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาดังนี้

กฤตยชญ์ สมม่ง (2563) ได้แบ่งพฤติกรรมกรรมการออกเสียงเลือกตั้งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การกระทำตามเหตุผลอย่างมีเงื่อนไข (Instrumental or Means/Ends Rationality) คือ การไปเลือกตั้งเป็นได้ทั้งการกระทำที่มีเจตจำนงเชิงเหตุผล ได้แก่ ผู้เลือกตั้งมีการคิดคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้จากการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เช่น การมุ่งหวังที่จะเลือกคนที่ตนเองสนับสนุนให้เข้าไปมีอำนาจเพื่อที่จะกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับผลประโยชน์ของตนเอง คือ การที่จะบรรลุเป้าหมายผลประโยชน์โดยการใช้การเลือกตั้งเป็นวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมาย

2. การกระทำตามเหตุผลค่านิยม (Value Rationality) คือ การเลือกตั้งเป็นการกระทำตามค่านิยม ได้แก่ ผู้ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเห็นว่าการไปเลือกตั้งมีความหมายในแง่คุณค่าอยู่ในตัว เช่น คนที่มีความศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยจะเห็นว่า การไปเลือกตั้งมีคุณค่าในแง่ที่เป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

3. การกระทำตามอารมณ์ (Emotional Action) คือ การเลือกตั้งเป็นการกระทำตามอารมณ์ เช่น คนที่มีความรู้สึกใคร่ชอบพอดต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน และไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อแสดงความรักต่อบุคคลผู้นั้น

4. การกระทำตามประเพณี (Traditional Action) คือ การเลือกตั้งเป็นการกระทำตามประเพณี เช่น คนที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง บางคนไปใช้สิทธิเพราะความเคยชิน การเห็นคนอื่นปฏิบัติ จึงปฏิบัติตามด้วย

วลัยพร ล้ออัศจรรย์ (2563, น. 44-45) กล่าวว่า การทำความเข้าใจพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีความสำคัญต่อการศึกษาความสัมพันธ์ของรัฐ ระบอบประชาธิปไตยและประชาชน เนื่องจากในระบอบประชาธิปไตย การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนสามารถสะท้อนความต้องการ การกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศและการเลือกตัวแทนทางการเมืองที่สะท้อนอุดมการณ์ทางการเมืองของประชาชนได้ ทฤษฎีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ

1. ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational Choice Theory) เชื่อว่า มนุษย์ทุกคนมีเหตุผลในการเลือก แต่จะมีองค์ประกอบหรือเงื่อนไขอะไรที่มาสันนิษฐานเหตุผลก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลากหลายประการ

2. ทฤษฎีปัจจัยตัวกำหนด (Deterministic Theory) ศึกษาว่า ในการเลือกลงคะแนนเสียงนั้นมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสำคัญในระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ การศึกษาพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งจึงมีความสำคัญเพื่อเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ลงคะแนนการศึกษาพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงเหตุผล และพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงอารมณ์ พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงเหตุผลเป็นการที่ผู้ลงคะแนนตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น นโยบาย ประสิทธิภาพ ทักษะ บุคลิกภาพ เป็นต้น พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงอารมณ์ เป็นการที่ผู้ลงคะแนนตัดสินใจเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งโดยอาศัยอารมณ์หรือความรู้สึกส่วนตัว เช่น ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกผูกพัน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง เช่น ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านจิตใจ และปัจจัยเชิงเศรษฐศาสตร์ (วิเชียร ต้นศิริคงค, 2563, น. 35)

สามารถสรุปได้ว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสำคัญในระบบประชาธิปไตย การศึกษาพฤติกรรมกรรมการออกเสียงเลือกตั้งจึงมีความสำคัญเพื่อเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้ลงคะแนน พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ คือ พฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงเหตุผล และพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งเชิงอารมณ์ ปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้ง เช่น ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านจิตใจ และปัจจัยเชิงเศรษฐกิจ

2.5 ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยในปัจจุบัน

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตย ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสำคัญประการหนึ่ง เพราะในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยถือว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชนทุกคนในประเทศ การเลือกตั้งจึงเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงเจตนาของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศในอันที่จะมอบความไว้วางใจให้ตัวแทนปวงชนไปใช้อำนาจแทนตนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรต้องมาจากการเลือกตั้ง และกำหนดให้มีสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวนห้าร้อยคน (สถาบันพระปกเกล้า, 2562) ดังนี้

1. สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสามร้อยห้าสิบคน
 2. สมาชิกซึ่งมาจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน
- การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง คือ การกำหนดเขตพื้นที่ทางการเมืองการปกครองออกเป็นเขต ๆ ตามจำนวนราษฎรเป็นเกณฑ์ รัฐธรรมนูญกำหนดให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เขตละหนึ่งคน และผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งได้คนละหนึ่งคะแนน โดยจะลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใด หรือจะลงคะแนนไม่เลือกผู้ใดเลยก็ได้

วิธีการแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะพึงมีและการแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังนี้

1. ให้ใช้จำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง เฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามร้อยห้าสิบคน จำนวนที่ได้รับให้ถือว่าเป็นจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน
2. จังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนตาม (1) ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นได้หนึ่งคน โดยให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง

3. จังหวัดใดมีราษฎรเกินจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวนราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน

การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ

การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ คือ การเลือกตั้งโดยให้พรรคการเมืองเสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นลำดับตามคะแนนเสียงที่ได้จากประชาชน รัฐธรรมนูญกำหนดให้พรรคการเมืองใดได้รับคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อไม่น้อยกว่าร้อยละ 7.5 ของคะแนนเสียงรวมทั้งหมดที่ได้คะแนนเสียง จะได้สิทธิมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อในสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว

รัฐธรรมนูญกำหนดรูปแบบการเลือกตั้งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเลือกตั้งทั่วไปการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรทั่วประเทศในคราวเดียวกัน ใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรงและลับ ใช้ระบบการเลือกตั้งแบบบัตรใบเดียวเพื่อสะดวกให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งได้ง่ายและไม่ซับซ้อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะถูกเลือกตั้งถึงร้อยละ 95 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด การเรียกประชุมรัฐสภาเมื่อจำเป็นจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสภาตามจำนวนที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2. การเลือกตั้งใหม่ เป็นการเลือกตั้งเพิ่มเติมในกรณีที่ไม่ได้มีผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตใด ๆ หรือการเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม มีเหตุผลหลายประเภทที่สามารถทำให้มีการเลือกตั้งใหม่ เช่น เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลง การยุบสภาผู้แทนราษฎร หรือการเลือกตั้งที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์

คุณสมบัติและเงื่อนไขสำหรับผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง มีดังนี้

1. ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด
2. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง
3. ต้องเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 90 วันถึงวันเลือกตั้ง (ยกเว้นกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 30 วันนับถึงวันเลือกตั้ง)
4. ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ในเงื่อนไขต่อไปนี้

(ก) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปี

(ข) เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

(ค) เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปีการศึกษา

(ง) เคยรับราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ หรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปี

มาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญไทยกำหนดเงื่อนไขและคุณสมบัติของบุคคลที่มีต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ดังนี้

1. บุคคลที่ติดยาเสพติดให้โทษ
2. บุคคลที่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
3. บุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ
4. บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามมาตรา 96 (1) (2) หรือ (4)
5. บุคคลที่อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
6. บุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
7. บุคคลที่เคยได้รับโทษจำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปีนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
8. บุคคลที่เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
9. บุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุด ให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
10. บุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่า กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนักกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าย หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน
11. บุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่า กระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง
12. บุคคลที่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำนอกจากข้าราชการการเมือง
13. บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

14. บุคคลที่เป็นสมาชิกวุฒิสภาหรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงยังไม่เกินสองปี

15. บุคคลที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าของหน้าที่ดินของรัฐ

16. บุคคลที่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

17. บุคคลที่อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

18. บุคคลที่เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุ ตามมาตรา 144 หรือมาตรา 235 วรรคสาม

รัฐธรรมนูญกำหนดเงื่อนไขและคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ดังนี้

1. ผู้มีสัญชาติไทยหรือได้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

2. ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีในวันเลือกตั้ง

3. ผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

นอกจากนี้ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้งที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง หรือมีถิ่นที่อยู่ นอกราชอาณาจักร สามารถขอลงทะเบียนเพื่อออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งนอกเขตเลือกตั้งได้ตามเงื่อนไขและวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มาตรา 95 วรรคสอง) และถ้าผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยมิได้แจ้งเหตุอันสมควร อาจถูกจำกัดสิทธิบางประการตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา 95 วรรคสาม)

ส่วนของการกำหนดบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ในมาตรา 96 ได้แก่

1. บุคคลที่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

2. บุคคลที่อยู่ในระหว่างถูกระงับสิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

3. บุคคลที่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

4. บุคคลที่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ. 2566 มีการเปลี่ยนแปลงสำคัญ 3 ข้อ ที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งควรทราบ ดังนี้ (การ์ณย์ภัส ลิ้มสุวรรณ, 2566)

1. การแบ่งเขตเลือกตั้งแบบใหม่ การแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเพิ่มขึ้นจาก 350 คน เป็น 400 คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อลดลงจาก 150 คน เป็น 100 คน โดยรวมทั้งสิ้นในสภายังคงเป็น 500 คน

2. บัตรเลือกตั้ง 2 ใบ ในการเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมือง ผู้มีสิทธิต้องระบุหมายเลขผู้สมัครและหมายเลขพรรคการเมืองอย่างแม่นยำ เนื่องจากไม่สามารถดูบัตรอีกครั้งเมื่อออกจากคูหา

3. การเลือกตั้งล่วงหน้า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือกตั้งล่วงหน้าในเขตที่มีสิทธิ โดยต้องแจ้งความประสงค์ล่วงหน้าแก่นายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นอย่างน้อย 5 วัน ก่อนวันเลือกตั้งล่วงหน้า

การมีบัตรเลือกตั้งสองใบช่วยให้ประชาชนตัดสินใจเลือกง่ายขึ้น แต่ละคะแนนจะนับแยกกัน คะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้ผู้ชนะเพียงคนเดียว สำหรับ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จะใช้สูตรใหม่โดยคะแนนจะคำนวณจากจำนวนคะแนนบัตรเลือก "พรรคการเมือง" หารด้วย 100 ที่นั่ง แล้วคะแนนเฉลี่ยของ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ จะได้ 1 คน ตามจำนวนที่ได้ ระบบการเลือกตั้งนี้เป็นแบบผสม (Mixed Member Proportional Representation: MMP) มี 2 ประเภท คือ การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถลงคะแนนเสียงเพียงครั้งเดียว และเลือก ส.ส. เขตเลือกตั้ง 1 คน และพรรคการเมือง 1 พรรคการเมือง ระบบนี้มีข้อดีคือ สะท้อนเสียงของประชาชนได้ดีและสมาชิกสภามีความหลากหลาย แต่อาจทำให้พรรคการเมืองใหญ่ได้เปรียบมากกว่าพรรคการเมืองเล็ก เนื่องจากมีทรัพยากรมากกว่า และสามารถชนะการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้มากกว่า

2.6 ข้อมูลบริบทเขตการเลือกตั้งจังหวัดสตูล

จังหวัดสตูล (2566) ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 280 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท) จำนวน 42 แห่ง แบ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 7 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 34 แห่ง จำนวนประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดสตูล มีประชากรตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2565 รวมทั้งสิ้น 325,303 คน (สำนักทะเบียนกลาง, 2565) ซึ่งมีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2566 มีจำนวน 114,190 คน แบ่งเป็นชาย 55,531 คน และหญิง 58,659 คน โดยกระจายอยู่ในพื้นที่ 3 อำเภอ 17 ตำบล ได้แก่ อำเภอเมืองสตูล 12 ตำบล อำเภอกวนโดน 4 ตำบล และอำเภอกวนกาหลง 1 ตำบล รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล จำนวน 11 คน แบ่งเป็นพรรคการเมือง 11 พรรค

ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล มีพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน 11 พรรคการเมือง ได้แก่ (1) พรรคเสรีรวมไทย (2) พรรคเพื่อไทย (3) พรรคประชาธิปัตย์ (4) พรรคพลังประชารัฐ (5) พรรครวมไทยสร้างชาติ (6) พรรคไทยสร้างไทย (7) พรรคก้าวไกล (8) พรรคภูมิใจไทย (9) พรรคชาติพัฒนา (10) พรรคคลองไทย และ (11) พรรคพลังประชาชนไทย (กต., 2566, น. 247) ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอนโยบายของ พรรคการเมืองจำนวน 11 พรรคที่ส่งผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ดังนี้ พรรคการเมืองทั้ง 11 พรรคได้นำเสนอนโยบายในการหาเสียงเลือกตั้ง โดยนโยบายที่พบบ่อย ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมการแก้ไขปัญหาความยากจน การแก้ไขปัญหาปากท้องของประชาชน การแก้ไขปัญหาหายเสพติด การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาการศึกษา การแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ทั้งนี้ พรรคการเมืองแต่ละพรรคมีนโยบายที่แตกต่างและมีความโดดเด่นแตกต่างกันไป ซึ่งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเลือกพรรคการเมืองที่ตนเห็นว่านโยบายที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไกรลาศ พลไชย และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้ง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) ผลการเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้ง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามสถานภาพการสมรส และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กฤตยชญ์ สมมุง (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง วันที่ 24 มีนาคม 2562 กรณีศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช เขตที่ 2 และเขตที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเขตที่ 2 และเขตที่ 5 จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยลงคะแนนเสียงจากปัจจัยด้านพรรคการเมืองมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านตัวบุคคล และด้านปัจจัยการหาเสียง ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ และเขตเลือกตั้งที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ 0.05*

วินิจฉัย ภาเจริญ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า 1) พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน ศึกษากรณีการเลือกตั้งซ่อมพื้นที่เขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด อยู่ในระดับมากที่สุด และ 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ ระดับการศึกษา รายได้ ภูมิลำเนา มีปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการตัดสินใจออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติ 0.05

ศุภี นະที และ สุริยะ ประภายสาธก (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนครกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการประเมินและการจัดลำดับผู้รับเลือกตั้ง ส่วนด้านการสร้างหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้ง ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า สถานภาพและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งแตกต่างกัน

ภัทรพล เสริมทรง (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลอยู่ในลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านพรรคที่สังกัด ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านนโยบาย และด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร ตามลำดับ

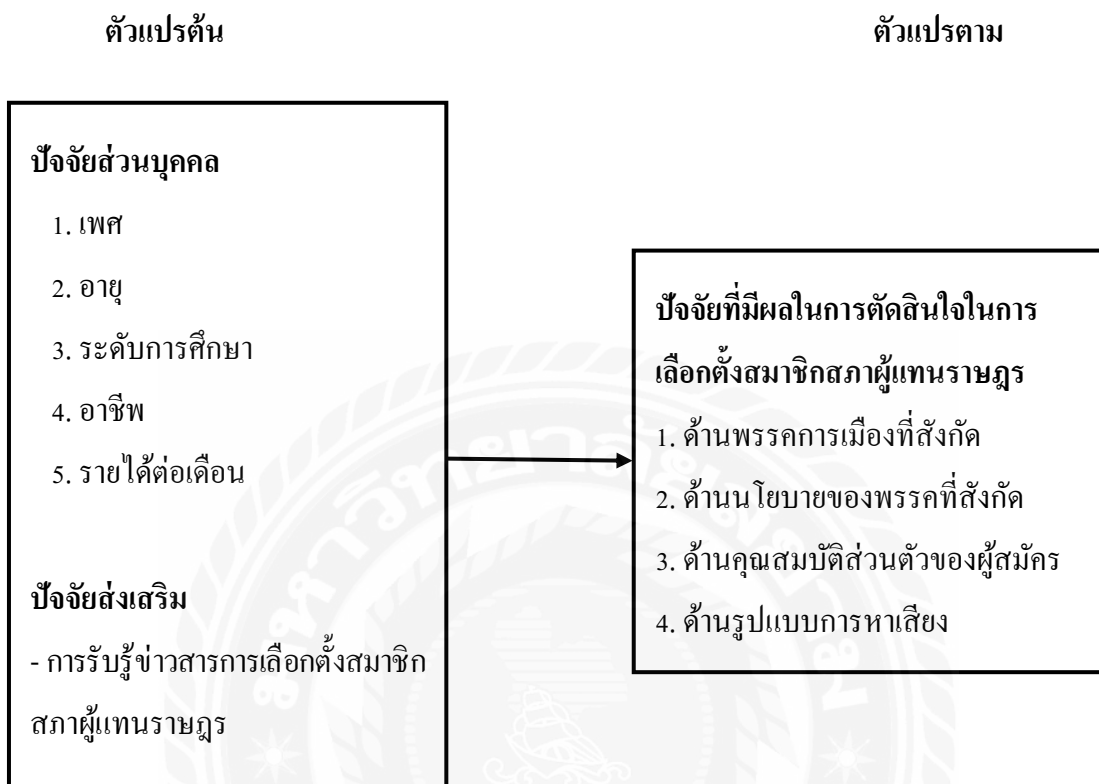
แสงจันทร์ ทองนาค (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสังกัดพรรคเพื่อไทย พ.ศ. 2565 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้ง ส.ก. สังกัดพรรคเพื่อไทย พ.ศ. 2565 แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และปัจจัยการสื่อสารทางการเมือง และปัจจัยการตลาดทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้ง ส.ก. สังกัดพรรคเพื่อไทย พ.ศ. 2565 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สุติมาศ แปลงศรี (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม ผลการศึกษาพบว่า 1) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง การตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอำเภอที่อาศัยอยู่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) การมีส่วนร่วมทางการเมืองได้แก่ด้านการเลือกตั้ง ด้านการชุมนุมทางการเมือง และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชน ในจังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชนะ ภิญญา (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี (กรณีศึกษาเขตการเลือกตั้งอำเภอเมืองชลบุรี เขต 2 จังหวัดชลบุรี) ผลการศึกษาพบว่า 1) ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนด้วยกัน มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุด คือ การบริจาคทำบุญ งานวัด งานรื่นเริง หรือการบริจาคสิ่งสาธารณะแก่ชุมชน รองลงมาคือการรณรงค์หาเสียงโดยการสร้างความประทับใจการใช้กลยุทธ์ และวิธีการหาเสียงแบบหลังบ้านผ่านเครือข่าย ผู้สมัครยังบริจาคทำบุญ งานวัด งานรื่นเริง หรือการบริจาคสิ่งสาธารณะแก่ชุมชน ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น

2.8 กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้น ทำให้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ได้ดังนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.9 สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566

1.1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

1.5. ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกัน

2. การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของประชาชนแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล” ครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าตามรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วย อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) ที่ผ่านมา จำนวน 114,190 คน (กกด., 2566, น. 112)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วย อำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำนวน 399 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามะเน่ (Taro Yamane, 1973) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้น (Stratified Sampling) เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างให้มีความกระจายและครอบคลุมในทุกพื้นที่ของเขตเลือกตั้ง

สูตร
$$n = \frac{N}{1+(Ne)^2}$$

เมื่อ e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญ .05
 N คือ ขนาดประชากร
 n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อนำมาแทนค่าในสูตร

$$n = \frac{114,190}{1+(114,190 \times 0.05)^2}$$

$$= 398.60$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 399 คน

ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นโดยแยกกลุ่มหรือชั้นออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนโดน และอำเภอควนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำแนกได้ดังตารางที่ 3.1 (ชนะ ภิญโญ, 2565, น. 33-34)

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

พื้นที่ของเขตเลือกตั้งที่ 1	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
อำเภอเมืองสตูล	85,303	298
อำเภอควนโดน	20,059	70
อำเภอควนกาหลง (ทุ่งนุ้ย)	8,828	31
รวม	114,190	399

จากรายละเอียดตามตารางที่ 3.1 ผู้วิจัยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้จำนวนประชากรมีการกระจายและครอบคลุม โดยทำการคำนวณหาช่วงชั้นในแต่ละอำเภอ โดยการนำจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละอำเภอหารด้วยจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด แล้วคูณด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้ ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ ระดับน้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งของประชาชน เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล จำนวน 4 ด้าน คือ พรรคการเมืองที่สังกัด นโยบายของพรรคที่สังกัด คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร และรูปแบบการหาเสียง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ คือ ระดับน้อยที่สุด ระดับน้อย ระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมากที่สุด

จะทำการวัดระดับวิเคราะห์ และแปรผลจากค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเป็นตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวโดยใช้คำถามที่แสดงระดับการวัดข้อมูลประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญ	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแจกแจงความถี่ จะใช้คะแนนเฉลี่ยแบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยทางคณิต (Arithmetic Mean) เพื่อหาความกว้างของชั้นเพื่อใช้ในการตีความข้อมูลที่ได้จากสูตรเพื่อเพิ่มค่า ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ดังนั้น สามารถกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยดังนี้

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากที่สุด	4.21-5.00
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก	3.41-4.20
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง	2.61-3.40
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย	1.81-2.60
เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด	1.00-2.60

3.3 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

3.3.1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

3.3.2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยได้ทำการศึกษาจากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา และเอกสารต่าง ๆ

3.3.3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และรับข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบ ความสมบูรณ์ ความเหมาะสม และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

3.3.5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการวัดความสอดคล้องภายใน (Internal consistency method) ของครอนบัก วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 ซึ่งถือว่าแบบสอบถาม มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1. การสำรวจเอกสาร (Documentary survey) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลจากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสร้างกรอบความคิดในการวิจัย

3.4.2. การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field survey) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

3.4.3. เมื่อได้ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย

3.4.4. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อได้ข้อมูลที่ตอบสนองตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

3.5.1. การคำนวณหาข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถามลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.5.2. การคำนวณหาข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5.3. การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

3.5.3.1 ค่า test independent ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น คือ เพศ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3.5.3.2 ค่า One Way Anova (F-test) ใช้ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ รายได้กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

3.5.3.4. Pearson's product moment correlation coefficient ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ

เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งของจำนวนประชาชน เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ (Correlation) ซึ่งได้ใช้กับทิศทางบวก และทิศทางลบ ดังนี้ (ปิยะรัตน์ สนแจ้ง, 2550, น.36)

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ทางตรง	ความสัมพันธ์เชิงผกผัน	การแปลความหมาย
1.00	-1.00	สมบูรณ์มาก
0.08 ถึง 0.99	-0.08 ถึง -0.99	สูงมาก
0.60 ถึง 0.79	-0.60 ถึง -0.79	สูง
0.40 ถึง 0.59	-0.40 ถึง -0.59	ปานกลาง
0.20 ถึง 0.39	-0.20 ถึง -0.39	ต่ำ
0.10 ถึง 0.19	-0.10 ถึง -0.19	ต่ำมาก
0.00 ถึง 0.09	-0.00 ถึง -0.09	ไม่มีนัยสำคัญ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ จำนวน 399 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง
- 4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- 4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	หมายถึง	จำนวนประชากร
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน (t-Distribution)
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน (F-Distribution)
SS	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Mean of Square)
P	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็น (Probability) สำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
Df	หมายถึง	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	หมายถึง	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วยอำเภอเมืองสตูล อำเภอกวนโดน และอำเภอกวนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำนวน 399 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 399 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ศึกษานำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	160	40.10
หญิง	239	59.90
อายุ		
18 – 21 ปี	22	5.51
26 – 40 ปี	126	31.58
41 – 60 ปี	191	47.87
61 ปีขึ้นไป	60	15.04
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	14	3.51
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	3.51
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	44	11.03
อนุปริญญา/ ปวส.	61	15.29
ปริญญาตรี	200	50.13
สูงกว่าปริญญาตรี	66	16.54
อาชีพ		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	77	19.30
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	198	49.62
เกษตรกร	42	10.53
พนักงานบริษัทเอกชน	17	4.26
รับจ้าง	65	16.29

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
ไม่เกิน 15,000 บาท	153	38.35
15,001 – 20,000 บาท	106	26.57
30,001 บาท ขึ้นไป	140	35.09
รวม	399	100

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 399 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.90 อายุระหว่าง 41 -60 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.87 ระดับการศึกษา อยู่ที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.13 ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.62 และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.55

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง (n=399)

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
1. บุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องเพื่อนบ้าน	4.00	0.90	มาก	3
2. ผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	3.70	0.99	มาก	8
3. เจ้าหน้าที่ กกต. ประจำจังหวัด	3.81	1.03	มาก	6
4. โทรทัศน์	4.24	0.86	มาก	2
5. วิทยุ/วิทยุชุมชน/เสียงตามสายของชุมชน	3.58	0.98	มาก	10
6. หนังสือพิมพ์	3.15	1.06	ปานกลาง	13
7. ป้ายประชาสัมพันธ์แผ่นพิมพ์	3.96	0.88	มาก	4
8. เอกสารแนะนำตัวผู้สมัครไปยังครัวเรือน	3.80	0.85	มาก	7
9. สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ติ๊กต็อก ไลน์ ทวิตเตอร์	4.24	0.91	มาก	1
10. สื่อพื้นบ้าน เช่น หนังสือนิตยสาร มโนราห์	2.87	1.02	ปานกลาง	15

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
11. ท่านสนใจข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ	3.94	0.84	มาก	5
12. ท่านได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งเพราะสื่อต่าง ๆ	3.66	0.98	มาก	9
13. ท่านตัดสินใจเลือกผู้สมัครเพราะกระแสสังคม	3.13	1.05	ปานกลาง	14
14. ท่านพึงพอใจในพรรคการเมืองตามที่สื่อเสนอข่าว	3.34	0.92	ปานกลาง	12
15. ท่านตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะการกระตุ้นของสื่อ	3.38	1.05	ปานกลาง	11
รวม	3.65	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$, $SD=0.61$) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ดิจิทัลทีวี ทวิตเตอร์ ($\bar{X}=4.24$, $SD=0.91$) และสื่อจากโทรทัศน์ ($\bar{X}=4.24$, $SD=0.86$) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องเพื่อนบ้าน ($\bar{X}=4.00$, $SD=0.90$) ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพิมพ์ ($\bar{X}=3.96$, $SD=0.88$) ท่านสนใจข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ ($\bar{X}=3.94$, $SD=0.84$) สื่อจากเจ้าหน้าที่ กกต. ประจำจังหวัด ($\bar{X}=3.81$, $SD=1.03$) เอกสารแนะนำตัวผู้สมัครไปยังครัวเรือน ($\bar{X}=3.80$, $SD=0.85$) สื่อจากผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ($\bar{X}=3.70$, $SD=0.99$) ท่านได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งเพราะสื่อต่าง ๆ ($\bar{X}=3.66$, $SD=0.98$) และสื่อจากวิทยุ/วิทยุชุมชน/เสียงตามสายของชุมชน ($\bar{X}=3.58$, $SD=0.98$) เป็นรายชื่อที่อยู่ในระดับมาก ส่วนรายชื่อที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะการกระตุ้นของสื่อ ($\bar{X}=3.38$, $SD=1.05$) ความพึงพอใจในพรรคการเมืองตามที่สื่อเสนอข่าว ($\bar{X}=3.34$, $SD=0.92$) สื่อจากหนังสือพิมพ์ ($\bar{X}=3.15$, $SD=1.06$) การตัดสินใจเลือกผู้สมัครเพราะกระแสสังคม ($\bar{X}=3.13$, $SD=1.05$) และสื่อพื้นบ้าน เช่น หนังสือ มโนราห์ ($\bar{X}=2.87$, $SD=1.02$) ตามลำดับ

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(n=399)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	\bar{X}	SD	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.71	0.60	มาก	4
1. เป็นพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์และมีชื่อเสียง	3.85	0.80	มาก	4
2. หัวหน้าพรรคการเมืองมีความรู้มีประสบการณ์และชื่อเสียง	4.06	0.78	มาก	3
3. เป็นพรรคการเมืองที่มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ /มีผลงานในอดีตดี	4.08	0.81	มาก	1
4. พรรคการเมืองเป็นที่กำลังได้รับความนิยมเป็นที่ชื่นชอบของประชาชน	3.61	1.00	มาก	7
5. กระแสของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	3.73	0.84	มาก	5
6. พรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดมีโอกาสเป็นรัฐบาล/เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน	3.65	0.91	มาก	6
7. พรรคการเมืองของคนรุ่นใหม่	3.52	1.01	มาก	8
8. พรรคการเมืองได้คัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพและเหมาะสมลงสมัครรับเลือกตั้ง	4.08	0.75	มาก	2
9. เลือกตามผู้อื่นหรือผู้อื่นชี้แนะให้เลือก	2.81	1.15	ปานกลาง	9
ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	4.11	0.67	มาก	1
1. นโยบายของพรรคชัดเจนง่าย เข้าใจง่าย	4.09	0.77	มาก	8
2. นโยบายเป็นรูปธรรมสามารถปฏิบัติได้จริง	4.18	0.79	มาก	4
3. นโยบายตรงกับความต้องการของประชาชน	4.14	0.78	มาก	7
4. นโยบายแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้	4.17	0.83	มาก	6

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
5. นโยบายของพรรคแปลกใหม่แตกต่างจากพรรคอื่น	3.64	1.00	มาก	9
6. มีนโยบายที่ยึดหลักศีลธรรมหลักคุณธรรมและหลักจริยธรรม	4.19	0.83	มาก	2
7. มีนโยบายบริหารพรรคโดยยึดหลักประชาธิปไตย	4.18	0.78	มาก	5
8. นโยบายการดำเนินกิจกรรมของพรรคเป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้	4.25	0.87	มาก	1
9. นโยบายมีความครอบคลุมปัญหาและความต้องการทุกด้าน	4.19	0.87	มาก	3
ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	3.89	0.60	มาก	2
1. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพโดดเด่น แต่งตัวดี รูปร่างหน้าตาดี	3.52	0.93	มาก	7
2. เป็นผู้ที่มีฐานะทางสังคมดี	3.46	0.90	ปานกลาง	9
3. เป็นผู้กว้างขวางมีอำนาจบารมี	3.47	0.96	ปานกลาง	8
4. เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป	3.64	0.91	มาก	6
5. เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้ความสามารถ	4.15	0.74	มาก	4
6. เป็นผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน/มีประสบการณ์ทางการเมือง	3.79	0.91	มาก	5
7. เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีคุณธรรมจริยธรรมสูง	4.36	0.79	มาก	1
8. เป็นผู้ทำงานเพื่อส่วนรวมและทำประโยชน์ให้กับพื้นที่	4.35	0.78	มาก	2
9. เป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแน่วแน่	4.27	0.80	มาก	3
ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	3.61	0.67	มาก	3
1. เปิดเวทีปราศรัยตามสถานที่ต่าง ๆ	3.76	0.89	มาก	3
2. เคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง	3.66	0.97	มาก	5

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	\bar{X}	SD	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
3. ใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง	3.65	0.93	มาก	6
4. มีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครคนอื่น	3.49	0.94	ปานกลาง	7
5. ใช้สื่อหาเสียง เช่น ป้าย แผ่นพับ โปสเตอร์ แนะนำตัวผู้สมัครที่น่าสนใจ	3.76	0.78	มาก	4
6. ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรณรงค์หาเสียง (เฟซบุ๊ก, ไลน์, โชนีเดียลมีเดีย ฯลฯ)	3.86	0.90	มาก	2
7. หาเสียงโดยเสนอนโยบายและผลงานของผู้สมัคร	3.95	0.81	มาก	1
8. หาเสียงโดยนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลด้านลบของผู้สมัครคู่แข่ง	3.11	1.17	ปานกลาง	9
9. ผู้ช่วยหาเสียง (หัวคะแนน) ของผู้สมัคร	3.23	1.09	ปานกลาง	8
รวม	3.83	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$, $SD=0.53$) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง ($\bar{X}=4.11$, $SD=0.67$) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ($\bar{X}=3.89$, $SD=0.60$) ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด ($\bar{X}=3.71$, $SD=0.60$) และปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง ($\bar{X}=3.61$, $SD=0.67$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า

ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71$, $SD=0.60$) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเป็นพรรคการเมืองที่มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ /มีผลงานในอดีตดี ($\bar{X}=4.08$, $SD=0.81$) และพรรคการเมืองได้คัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพและเหมาะสมลงสมัครรับเลือกตั้ง ($\bar{X}=4.08$, $SD=0.75$) มากที่สุด รองลงมา คือ หัวหน้าพรรคการเมืองมีความรู้มีประสบการณ์และชื่อเสียง ($\bar{X}=4.06$, $SD=0.78$) การเป็นพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์และมีชื่อเสียง ($\bar{X}=3.85$, $SD=0.50$) กระแสของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ($\bar{X}=3.73$, $SD=0.84$) พรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดมีโอกาสเป็นรัฐบาล/เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน ($\bar{X}=3.65$, $SD=0.91$) พรรคการเมืองเป็นที่กำลังได้รับ

ความนิยมเป็นที่ชื่นชอบของประชาชน (\bar{X} = 3.61, SD = 1.00) และพรรคการเมืองของคนรุ่นใหม่ (\bar{X} = 3.52, SD = 1.01) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการเลือกตามผู้อื่นหรือผู้อื่นชี้แนะให้เลือก อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 2.81, SD = 1.15) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.11, SD = 0.67) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินกิจกรรมของพรรคเป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ (\bar{X} = 4.25, SD = 0.87) มากที่สุด รองลงมา คือ การมีนโยบายที่ยึดหลักศีลธรรมหลักคุณธรรมและหลักจริยธรรม (\bar{X} = 4.19, SD = 0.83) นโยบายมีความครอบคลุมปัญหาและความต้องการทุกด้าน (\bar{X} = 4.19, SD = 0.87) นโยบายเป็นรูปธรรมสามารถปฏิบัติได้จริง (\bar{X} = 4.18, SD = 0.79) การมีนโยบายบริหารพรรคโดยยึดหลักประชาธิปไตย (\bar{X} = 4.18, SD = 0.78) นโยบายแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ (\bar{X} = 4.17, SD = 0.83) นโยบายตรงกับความต้องการของประชาชน (\bar{X} = 4.14, SD = 0.78) นโยบายของพรรคชัดเจน ง่าย เข้าใจง่าย (\bar{X} = 4.09, SD = 0.77) และนโยบายของพรรคแปลกใหม่แตกต่างจากพรรคอื่น (\bar{X} = 3.64, SD = 1.00) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.89, SD = 0.60) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีคุณธรรมจริยธรรมสูง (\bar{X} = 4.36, SD = 0.79) รองลงมา คือ การเป็นผู้ที่ทำงานเพื่อส่วนรวมและทำประโยชน์ให้กับพื้นที่ (\bar{X} = 4.35, SD = 0.78) การเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแน่วแน่ (\bar{X} = 4.27, SD = 0.80) การเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้ความสามารถ (\bar{X} = 4.15, SD = 0.74) การเป็นผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน/มีประสบการณ์ทางการเมือง (\bar{X} = 3.79, SD = 0.91) การเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป (\bar{X} = 3.64, SD = 0.91) และการเป็นผู้ที่บุคลิกภาพโดดเด่น แต่งตัวดี รูปร่างหน้าตาดี (\bar{X} = 3.52, SD = 0.93) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการเป็นผู้กว้างขวางมีอำนาจบารมี (\bar{X} = 3.47, SD = 0.96) และการเป็นผู้มีฐานะทางสังคมดี (\bar{X} = 3.46, SD = 0.90) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.61, SD = 0.67) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการหาเสียงโดยเสนอนโยบายและผลงานของผู้สมัคร (\bar{X} = 3.95, SD = 0.81) รองลงมา คือ การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรณรงค์หาเสียง (เฟซบุ๊ก, ไลน์, โฆษณาทีวี ฯลฯ) (\bar{X} = 3.86, SD = 0.90) เปิดเวทีปราศรัยตามสถานที่ต่าง ๆ (\bar{X} = 3.76, SD = 0.89) การใช้สื่อหาเสียงเช่นป้ายแผ่นพับโปสเตอร์แนะนำตัวผู้สมัครที่น่าสนใจ (\bar{X} = 3.76, SD = 0.78) เคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง (\bar{X} = 3.66, SD = 0.97) การใช้

รศแห่งหาเสียงทุกเส้นทาง (\bar{X} = 3.65, SD = 0.93) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการมีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครคนอื่น (\bar{X} = 3.49, SD = 0.94) การใช้ช่วยหาเสียง (หัวคะแนน) ของผู้สมัคร (\bar{X} = 3.23, SD = 1.09) และหาเสียงโดยนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลด้านลบของผู้สมัครคู่แข่ง (\bar{X} = 3.11, SD = 1.17) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

4.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	เพศ				t	Sig.
	ชาย (n = 160)		หญิง (n = 239)			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	3.71	0.62	3.71	0.59	0.033	0.459
2. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	4.10	0.72	4.12	0.64	0.296	0.216
3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของ ผู้สมัคร	3.93	0.59	3.87	0.61	0.926	0.604
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	3.61	0.67	3.61	0.67	0.44	0.967
รวม	3.84	0.54	3.83	0.52	0.173	0.943

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามเพศ ในภาพรวมมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามอายุ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	ระหว่างกลุ่ม	10.760	3	3.587	10.688	0.000*
	ภายในกลุ่ม	132.555	395	0.336		
	รวม	143.316	398			
2. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	4.808	3	1.603	3.593	0.014*
	ภายในกลุ่ม	176.190	395	0.446		
	รวม	180.997	398			
3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	ระหว่างกลุ่ม	5.567	3	1.856	5.315	0.001*
	ภายในกลุ่ม	137.911	395	0.349		
	รวม	143.478	398			
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	ระหว่างกลุ่ม	13.025	3	4.342	10.311	0.000*
	ภายในกลุ่ม	166.326	395	0.421		
	รวม	179.351	398			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	7.649	3	2.550	9.745	0.000*
	ภายในกลุ่ม	103.345	395	0.262		
	รวม	110.994	398			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามอายุ ในภาพรวมและรายด้านมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.6 – 4.10

ตารางที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในภาพรวมเป็นรายกลุ่มจำแนกตามอายุที่ต่างกัน

อายุ	\bar{X}	18 – 21 ปี	26 – 40 ปี	41 – 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.09	3.98	3.77	3.63
18 – 21 ปี	4.09	-	0.382	0.006*	0.000*
26 – 40 ปี	3.98	-	-	0.000*	0.000*
41 – 60 ปี	3.77	-	-	-	0.067
61 ปีขึ้นไป	3.63	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในภาพรวมแตกต่างกัน 4 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 - 21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 - 21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุที่ต่างกัน

อายุ	\bar{X}				
		18 – 21 ปี	26 – 40 ปี	41 – 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.15	3.85	3.64	3.48
18 – 21 ปี	4.15	-	0.026*	0.000*	0.000*
26 – 40 ปี	3.85	-	-	0.002*	0.000*
41 – 60 ปี	3.64	-	-	-	0.058
61 ปีขึ้นไป	3.48	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านพรรคการเมืองที่สังกัด แตกต่างกัน 5 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 -21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 -21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 - 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 - 60 ปี

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 -21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุที่ต่างกัน

อายุ	\bar{X}	18 – 21 ปี	26 – 40 ปี	41 – 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.15	3.85	3.64	3.48
18 – 21 ปี	4.15	-	0.658	0.270	0.310
26 – 40 ปี	3.85	-	-	0.002*	0.024*
41 – 60 ปี	3.64	-	-	-	0.975
61 ปีขึ้นไป	3.48	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านนโยบายพรรคการเมือง แตกต่างกัน 2 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบายพรรคการเมือง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านนโยบายพรรคการเมือง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร เป็นรายกลุ่ม จำแนกตามอายุที่ต่างกัน

อายุ	\bar{X}	18 – 21 ปี	26 – 40 ปี	41 – 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.15	3.85	3.64	3.48
18 – 21 ปี	4.15	-	0.756	0.081	0.015*
26 – 40 ปี	3.85	-	-	0.005*	0.001*
41 – 60 ปี	3.64	-	-	-	0.149
61 ปีขึ้นไป	3.48	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่ต่างกัันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ต่างกัน 3 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามอายุที่ต่างกัน

อายุ	\bar{X}	เปรียบเทียบ			
		18 – 21 ปี	26 – 40 ปี	41 – 60 ปี	61 ปีขึ้นไป
		4.15	3.85	3.64	3.48
18 – 21 ปี	4.15	-	0.345	0.010*	0.000*
26 – 40 ปี	3.85	-	-	0.002*	0.000*
41 – 60 ปี	3.64	-	-	-	0.006*
61 ปีขึ้นไป	3.48	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านรูปแบบการหาเสียง แตกต่างกัน 5 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้น หมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 21 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี นั้น หมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี กับกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป นั้นหมายถึง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41 – 60 ปี มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	ระหว่างกลุ่ม	1.964	5	0.393	1.092	0.364
	ภายในกลุ่ม	141.352	393	0.360		
	รวม	143.316	398			
2. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	8.714	5	1.743	3.976	0.002*
	ภายในกลุ่ม	172.283	393	0.438		
	รวม	180.997	398			
3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	ระหว่างกลุ่ม	3.056	5	0.611	1.711	0.131
	ภายในกลุ่ม	140.422	393	0.357		
	รวม	143.478	398			
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	ระหว่างกลุ่ม	7.038	5	1.408	3.210	0.007*
	ภายในกลุ่ม	172.313	393	0.438		
	รวม	179.351	398			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.078	5	0.616	2.242	0.050*
	ภายในกลุ่ม	107.916	393	0.275		
	รวม	110.994	398			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวม และปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง และปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.12 – 4.14

ตารางที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
การศึกษา		3.55	4.03	3.77	3.94	3.85	3.74
ประถม	3.55	-	0.016*	0.159	0.012*	0.039*	0.202
ม.ต้น	4.03	-	-	0.116	0.572	0.215	0.067
ม.ปลาย/ปวช.	3.77	-	-	-	0.111	0.402	0.770
ปวส.	3.94	-	-	-	-	0.230	0.037
ป.ตรี	3.85	-	-	-	-	-	0.166
สูงกว่า ป.ตรี	3.74	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในภาพรวม แตกต่างกัน 3 คู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญา/ปวส.

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
การศึกษาระดับ		3.55	4.03	3.77	3.94	3.85	3.74
ประถม	3.55	-	0.002*	0.002*	0.000*	0.000*	0.000*
ม.ต้น	4.03	-	-	0.440	0.949	0.997	0.668
ม.ปลาย/ปวช.	3.77	-	-	-	0.271	0.157	0.570
ปวส.	3.94	-	-	-	-	0.903	0.545
ป.ตรี	3.85	-	-	-	-	-	0.378
สูงกว่า ป.ตรี	3.74	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูลในด้านนโยบายพรรคการเมืองแตกต่างกัน 5 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

คู่ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.14 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษาที่ต่างกัน

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย/ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
ประถม	3.55	-	0.077	0.453	0.322	0.829	0.539
ม.ต้น	4.03	-	-	0.003*	0.204	0.028*	0.004*
ม.ปลาย/ปวช.	3.77	-	-	-	0.008*	0.082	0.799
ปวส.	3.94	-	-	-	-	0.110	0.008*
ป.ตรี	3.85	-	-	-	-	-	0.091
สูงกว่า ป.ตรี	3.74	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอายุที่แตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านรูปแบบการหาเสียง แตกต่างกัน 5 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

คู่ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

คู่ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

คู่ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.

คู่ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. กับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี นั้นหมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับอาชีพ

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	ระหว่างกลุ่ม	4.237	4	1.059	3.001	0.018*
	ภายในกลุ่ม	139.078	394	0.353		
	รวม	143.316	398			
2. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	ระหว่างกลุ่ม	4.483	4	1.121	2.501	0.042*
	ภายในกลุ่ม	176.515	394	0.448		
	รวม	180.997	398			
3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	ระหว่างกลุ่ม	4.475	4	1.119	3.171	0.014*
	ภายในกลุ่ม	139.003	394	0.353		
	รวม	143.478	398			
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	ระหว่างกลุ่ม	6.047	4	1.512	3.437	0.009*
	ภายในกลุ่ม	173.304	394	0.440		
	รวม	179.351	398			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.365	4	.841	3.079	0.016*
	ภายในกลุ่ม	107.629	394	.273		
	รวม	110.994	398			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับการศึกษาในภาพรวมและรายด้าน มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.16 – 4.20

ตารางที่ 4.16 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	เกษตรกร	พนักงาน	รับจ้าง
		3.73	3.85	3.66	3.95	3.95
ธุรกิจส่วนตัว	3.73	-	0.087	0.433	0.122	0.013*
รับราชการ	3.85	-	-	0.026*	0.465	0.180
เกษตรกร	3.66	-	-	-	0.050*	0.004*
พนักงาน	3.95	-	-	-	-	0.979
รับจ้าง	3.95	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในภาพรวมแตกต่างกัน 3 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับ กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

คู่ที่ 2 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มากกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

คู่ที่ 3 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	เกษตรกร	พนักงาน	รับจ้าง
		3.73	3.85	3.66	3.95	3.95
ธุรกิจส่วนตัว	3.73	-	0.002*	0.033*	0.092	0.003*
รับราชการ	3.85	-	-	0.984	0.877	0.554
เกษตรกร	3.66	-	-	-	0.883	0.657
พนักงาน	3.95	-	-	-	-	0.867
รับจ้าง	3.95	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในภาพรวม แตกต่างกัน 3 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

คู่ที่ 2 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

คู่ที่ 3 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับ กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านนโยบายพรรคการเมืองเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	เกษตรกร	พนักงาน	รับจ้าง
		4.09	4.16	3.82	4.18	4.18
ธุรกิจส่วนตัว	4.09	-	0.446	0.034*	0.608	0.415
รับราชการ	4.16	-	-	0.003*	0.876	0.783
เกษตรกร	3.82	-	-	-	0.058	0.006*
พนักงาน	4.18	-	-	-	-	1.000
รับจ้าง	4.18	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านนโยบายพรรคการเมืองในภาพรวม แตกต่างกัน 3 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านการเมือง มากกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

คู่ที่ 2 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านการเมือง มากกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

คู่ที่ 3 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านการเมือง น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร เป็นรายกลุ่มจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	เกษตรกร	พนักงาน	รับจ้าง
		3.79	3.93	3.67	4.02	4.02
ธุรกิจส่วนตัว	3.79	-	0.083	0.299	0.146	0.022*
รับราชการ	3.93	-	-	0.011*	0.535	0.278
เกษตรกร	3.67	-	-	-	0.041*	0.003*
พนักงาน	4.02	-	-	-	-	0.996
รับจ้าง	4.02	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร แตกต่างกัน 5 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

คู่ที่ 2 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร มากกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร

คู่ที่ 5 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพพนักงาน

คู่ที่ 5 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับ กลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	ธุรกิจส่วนตัว	รับราชการ	เกษตรกร	พนักงาน	รับจ้าง
		3.56	3.59	3.39	3.83	3.82
ธุรกิจส่วนตัว	3.56	-	0.729	0.191	0.123	0.019*
รับราชการ	3.59	-	-	0.080	0.147	0.015*
เกษตรกร	3.39	-	-	-	0.021*	0.001*
พนักงาน	3.83	-	-	-	-	0.950
รับจ้าง	3.82	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามอาชีพ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านรูปแบบการหาเสียง แตกต่างกัน 4 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

คู่ที่ 2 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการ กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับราชการมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

คู่ที่ 3 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับกลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพพนักงาน

คู่ที่ 4 กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับเกษตรกร กับ กลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร นั้นหมายถึง กลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้างมีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับรายได้

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	แหล่งความแปรปรวน		SS	df	MS	F	Sig
	ระหว่างกลุ่ม	ภายในกลุ่ม					
1. ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	ระหว่างกลุ่ม		4.014	2	2.007	5.705	0.004*
	ภายในกลุ่ม		139.302	396	.352		
	รวม		143.316	398			
2. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง	ระหว่างกลุ่ม		1.075	2	.537	1.183	0.307
	ภายในกลุ่ม		179.923	396	.454		
	รวม		180.997	398			
3. ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	ระหว่างกลุ่ม		2.096	2	1.048	2.935	0.054
	ภายในกลุ่ม		141.383	396	.357		
	รวม		143.478	398			
4. ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง	ระหว่างกลุ่ม		8.583	2	4.291	9.951	0.000*
	ภายในกลุ่ม		170.768	396	.431		
	รวม		179.351	398			
รวม	ระหว่างกลุ่ม		2.729	2	1.364	4.990	0.007*
	ภายในกลุ่ม		108.266	396	.273		
	รวม		110.994	398			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยจำแนกตามระดับรายได้ต่อเนื่องในภาพรวม และปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 4.22 – 4.24

ตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
		3.84	3.95	3.74
ไม่เกิน 15,000 บาท	3.84	-	0.093	0.099
15,001 – 30,000 บาท	3.95	-	-	0.002*
30,001 บาทขึ้นไป	3.74	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในภาพรวม แตกต่างกัน 1 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป นั่นหมายถึง กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวม มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 15,000 บาท		-	0.093	0.060
15,001 – 30,000 บาท		-	-	0.001*
30,001 บาทขึ้นไป		-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ใน

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด แตกต่างกัน 1 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป นั่นหมายถึง กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมมากกว่า กลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียงเป็นรายคู่ จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}			
		ไม่เกิน 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 15,000 บาท	-	-	0.284	0.001*
15,001 – 30,000 บาท	-	-	-	0.000*
30,001 บาทขึ้นไป	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามรายได้ มีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในด้านรูปแบบการหาเสียง แตกต่างกัน 2 คู่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้แก่

คู่ที่ 1 กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป นั่นหมายถึง กลุ่มที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านรูปแบบการหาเสียง มากกว่า กลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

คู่ที่ 2 กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาทกับกลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป นั่นหมายถึง กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในด้านรูปแบบการหาเสียง น้อยกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

(n = 399)

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง	การตัดสินใจออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง		
	Pearson Correlation(r)	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด	0.609	0.000	สูง
ด้านนโยบายพรรคการเมือง	0.356	0.000	ต่ำ
ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร	0.513	0.000	ปานกลาง
ด้านรูปแบบการหาเสียง	0.536	0.000	ปานกลาง
รวม	0.603	0.000	สูง

* ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (2-tailed)

จากตาราง 4.25 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยมีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.603 โดยแสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในค่อนข้างสูง ซึ่งสามารถจำแนกความสัมพันธ์ตามรายด้านได้ดังนี้

ด้านพรรคการเมืองที่สังกัดเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยใช้การทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.609 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านนโยบายพรรคการเมือง เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยใช้ในการทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.356 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยใช้ในการทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.513 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านรูปแบบการหาเสียง เป็นปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยใช้ในการทดสอบค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า มีค่า Sig. (2-Tailed) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.536 หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 :	
ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียง เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.1 เพศ	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
1.2 อายุ	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.3 ระดับการศึกษา	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.4 อาชีพ	เป็นไปตามสมมติฐาน
1.5 รายได้ต่อเดือน	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 :	
การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่ง เขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล	สัมพันธ์ค่อนข้างสูง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประชาชนผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้งที่มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ประกอบด้วยอำเภอเมืองสตูล อำเภอควนโดน และอำเภอควนกาหลง (เฉพาะตำบลทุ่งนุ้ย) จำนวน 399 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งกับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย Pearson's product moment correlation coefficient

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 399 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.90 อายุระหว่าง 41 -60 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.87 ระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.13 ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.62 และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.55

5.1.2 ระดับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก (3.65) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายข้อ สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ (4.24) และสื่อจากโทรทัศน์

(4.24) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องเพื่อนบ้าน (4.00) ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพิมพ์ (3.96) ท่านสนใจข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ (3.94) ลี้อจากเจ้าหน้าที่ กกต. ประจำจังหวัด (3.81) เอกสารแนะนำตัวผู้สมัครไปยังครัวเรือน (3.80) ลี้อจากผู้นำชุมชน เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (3.70) ท่านได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งเพราะลีโอต่าง ๆ (3.66) และลีโอจากวิทยุ/วิทยุชุมชน/เสียงตามสายของชุมชน (3.58) เป็นรายชื่อที่อยู่ในระดับมาก ส่วนรายชื่อที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะการกระตุ้นของลีโอ (3.38) ความพึงพอใจในพรรคการเมืองตามที่ลีโอเสนอข่าว (3.34) ลีโอจากหนังสือพิมพ์ (3.15) การตัดสินใจเลือกผู้สมัครเพราะกระแสสังคม (3.13) และลีโอพื้นบ้าน เช่น หนังสือพิมพ์มติชน (2.87) ตามลำดับ

5.1.3 ระดับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.83) เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง (4.11) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร (3.89) ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด (3.71) และปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง (3.61) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า

ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด อยู่ในระดับมาก (3.71) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการเป็นพรรคการเมืองที่มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ/มีผลงานในอดีตดี (4.08) และพรรคการเมืองได้คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้และมีประสบการณ์และชื่อเสียง (4.06) การเป็นพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์และมีชื่อเสียง (3.85) กระแสของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี (3.73) พรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดมีโอกาสเป็นรัฐบาล/เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน (3.65) พรรคการเมืองเป็นที่กำลังได้รับความนิยมเป็นที่ชื่นชอบของประชาชน (3.61) และพรรคการเมืองของคนรุ่นใหม่ (3.52) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการเลือกตามผู้อื่นหรือผู้อื่นชี้แนะให้เลือกลงอยู่ในระดับปานกลาง (2.81) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง อยู่ในระดับมาก (4.11) และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินกิจกรรมของพรรคเป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ (4.25) มากที่สุด รองลงมา คือ การมี

นโยบายที่ยึดหลักศีลธรรมหลักคุณธรรมและหลักจริยธรรม (4.19) นโยบายมีความครอบคลุม ปัญหาและความต้องการทุกด้าน (4.19) นโยบายเป็นรูปธรรมสามารถปฏิบัติได้จริง (4.18) การมี นโยบายบริหารพรรคโดยยึดหลักประชาธิปไตย (4.18) นโยบายแก้ปัญหาความเดือนร้อนของ ประชาชนได้ (4.17) นโยบายตรงกับความต้องการของประชาชน (4.14) นโยบายของพรรคชัดเจน ง่ายเข้าใจง่าย (4.09) และนโยบายของพรรคแปลกใหม่แตกต่างจากพรรคอื่น (3.64) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร อยู่ในระดับมาก (3.89) และเมื่อพิจารณา โดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเป็นผู้ที่มีความ ซื่อสัตย์สุจริตและมีคุณธรรมจริยธรรมสูง (4.36) รองลงมา คือ การเป็นผู้ที่ทำงานเพื่อส่วนรวมและ ทำประโยชน์ให้กับพื้นที่ (4.35) การเป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแน่วแน่ (4.27) การเป็นผู้ที่มี ระดับการศึกษาสูงมีความรู้ความสามารถ (4.15) การเป็นผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน/ มีประสบการณ์ทางการเมือง (3.79) การเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป (3.64) และการเป็น ผู้ที่บุคลิกภาพโดดเด่นแต่งตัวดูโปร่งหน้าตาดี (3.52) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการเป็น ผู้กว้างขวางมีอำนาจบารมี (3.47) และการเป็นผู้มีฐานะทางสังคมดี (3.46) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง อยู่ในระดับมาก (3.61, SD = 0.67) และเมื่อพิจารณา โดยจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การหาเสียงโดยเสนอ นโยบายและผลงานของผู้สมัคร (3.95) รองลงมา คือ การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรณรงค์ หาเสียง (เฟซบุ๊ก, ไลน์, โซเชียลมีเดีย ฯลฯ) (3.86) เปิดเวทีปราศรัยตามสถานที่ต่าง ๆ (3.76) การใช้ สื่อหาเสียง เช่น ป้าย แผ่นพับ โปสเตอร์แนะนำตัวผู้สมัครที่น่าสนใจ (3.76) เคาะประตูบ้านอย่าง ทั่วถึง (3.66) การใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง (3.65) โดยทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นการมีวิธีการ หาเสียงที่แปลกแตกต่างจากผู้สมัครคนอื่น (3.49) การใช้ช่วยหาเสียง (หัวคะแนน) ของผู้สมัคร (3.23) และหาเสียงโดยนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลด้านลบของผู้สมัครคู่แข่ง (3.11) อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

5.1.4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

5.1.4.1 ด้านเพศ ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

โดยจำแนกตามเพศ มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ไม่แตกต่างกัน

5.1.4.2 ด้านอายุ ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยจำแนกตามอายุ มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.1.4.3 ด้านระดับการศึกษา ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยจำแนกตามระดับการศึกษา มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกันทั้งในภาพรวม และรายด้านยกเว้นปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร

5.1.4.4 ด้านอาชีพ ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยจำแนกตามระดับอาชีพ มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.1.4.5 ด้านรายได้ ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล โดยจำแนกตามระดับอาชีพ มีการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้นปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง และปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร

5.1.5 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง กับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล (Pearson's product moment correlation coefficient)

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล พบว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 แตกต่างกันซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ในด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้นั้น มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ที่แตกต่างกัน ส่วนด้านเพศนั้น มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ไม่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อทางโทรทัศน์ และสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ ซึ่งแต่ละช่วงวัย ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่บ่งถึงฐานะทางสังคมนั้น มักมีความถี่และระยะเวลาในการเปิดรับสื่อ รวมไปถึงการเลือกเปิดรับสื่อที่ต่างกัน มีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของวินิจ ผาเจริญ (2563) ที่ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ที่พบว่า เพศ ระดับการศึกษา รายได้ มีปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการตัดสินใจออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ สุทธิ นະที และ สุริยะ ประกายสาธก (2564) ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการตัดสินใจในการเลือกตั้งแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานศึกษาของ ไกรลาส พลไชย และคณะ (2562) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระดับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านรายได้ เช่นเดียวกับ พระอธิการวรวิฑูลี สุขเมโธ (มีธรรม) (2563) ที่พบว่า การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ในจังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 2 การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ซึ่งจากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันในค่อนข้างสูง สอดคล้องกับงานศึกษาของแสงจันทร์ ทองนาค (2565) ที่พบว่า ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการเลือกตั้ง ส.ก. สังกัดพรรคเพื่อไทย พ.ศ.2565

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีข้อเสนอแนะปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล ดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

5.3.1.1 การเปิดรับสื่อ ในปัจจุบันนั้นสื่ออินเทอร์เน็ตและโทรทัศน์นั้นมีระดับการเปิดรับมากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ และวิทยุ โดยผู้ลงสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรให้ความสำคัญต่อการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมากในการนำมาประยุกต์ปรับเปลี่ยนวิธีการหาเสียงผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตแทนการตั้งเวลาปราศรัยตามท้องที่ เพราะสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นมีบทบาทอย่างมากในการเข้าถึงประชาชนได้อย่างทั่วถึง

5.3.1.2 นโยบายพรรค ผู้รับเลือกตั้งควรศึกษาผลการวิจัยเพื่อนำไปประกอบเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายให้ตรงตามความต้องการและปรับปรุงนโยบายให้ประชาชนสามารถรับรู้ได้ว่าเป็นนโยบายที่สามารถเป็นไปได้เพื่อนำไปสู่การชนะเลือกตั้ง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาถึงความต้องการและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานในส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงทุกมิติ และได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด จะทำให้ได้ผลวิจัยที่ชัดเจนมากขึ้น

5.3.2.2. ควรทำการศึกษาวิจัยในปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากงานวิจัยครั้งนี้ เช่น คุณภาพชีวิตของประชากรในชุมชนที่อยู่ภายใต้เขตการเลือกตั้งเพิ่มเติม และควรศึกษาในเชิงวิจัยแบบผสมผสาน เพื่อให้ได้คำตอบและเจาะจงถึงปัญหาได้ละเอียดมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กมล สมวิเชียร. (2520). *ประชาธิปไตยกับสังคมไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ไทยวัฒนาพานิช.
- กฤษกร เกตุทองมงคล. (2562). *ความคิดเห็นและการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อใหม่ของศิลปินคาราที่มีต่อรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กฤตชัชฎ์ สมมุ่ง. (2563). *พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้ง วันที่ 24 มีนาคม 2562 กรณีศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช เขตที่ 2 และเขตที่ 5*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรังสิต.
- การ์ณย์ภาส ลิ้มควรรสุวรรณ. (2566, 6 ตุลาคม). *เลือกตั้ง 2566 สำคัญกว่าครั้งใดร่วมกำหนดอนาคตชาติไทย*. Chulalongkorn University <https://www.chula.ac.th/highlight/116724/>
- กิตติ ยามาสาเร๊ะ. (2564). *การหาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลโกตาบารู อำเภอรามัน จังหวัดยะลา*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ไกรลาส พลไชย, ละมัย ร่มเย็น, และ จิตติ กิตติเลิศไพศาล. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร*. *วารสารชาตูปนวมปริทรรศน์*, 3(1), 1-15.
- จิตรรา พรหมชุตติมา. (2541). *พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในชุมชนแออัดในกรุงเทพมหานคร* (รายงานการวิจัย). สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- จังหวัดสตูล. (2566). *ข้อมูลทั่วไปจังหวัด*. <https://www.satun.go.th/content/general>
- ชนะ ภิญญา. (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดชลบุรี (กรณีศึกษาเขตการเลือกตั้งอำเภอเมืองชลบุรี เขต 2)*. (งานนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทรายศิริรินทร์ ภู่กันมาศกุล. (2563). *กระบวนการสื่อสารและบทบาทในสภาผู้แทนราษฎรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25: กรณีศึกษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มดาวฤกษ์ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรปีที่ 1 พ.ศ. 2562*. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทนา นันทวโรภาส. (2558). *สื่อสารการเมือง: ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). แมสมีเดีย.

- บุญอริ ยี่หมะ. (2563). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดสงขลา. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า. ปกาสิต วัฒนา. (2563). การปฏิบัติการข่าวสารบนสื่อโซเซียลมีเดียในยุคการเมืองแบ่งขั้วในช่วง พ.ศ. 2557-2562. (คุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาคุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปพิชญา สุโข. (2564). การสื่อสารเพื่อแสดงออกทางการเมืองของกลุ่มแฟนคลับศิลปินเกาหลีบนเครือข่ายสังคมออนไลน์. (การค้นคว้าอิสระวารสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยะรัตน์ สนแจ้ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกริก.
- พระอธิการวรวิฑูลี สุเมโธ (มีธรรม). (2563). พฤติกรรมของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ในจังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 5. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น.
- พัชรภรณ์ เมธาจิรวะ. (2563). การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจออกมาเลือกตั้งของผู้มีสิทธิ ในเขตกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. (2563). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2562 กรุงเทพมหานคร. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.
- ภัทรพล เสริมทรง. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง. วารสารวิจัยศรีล้านช้าง, 2(4), 45-56.
- ภูริทัตน์ ชาติน้ำเพชร. (2564). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ, 2(1), 37-46.
- ภูริวัจน์ ปุณยวิฑูลีปริดา. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: แนวคิด หลักการและการส่งเสริม. วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 5(2), 384-400.
- วัลย์พร ล้ออัสจรรย์. (2563). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกาเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดเชียงใหม่. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.

- วิเชียร ต้นศิริคงคล. (2563). การศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2562 จังหวัดชลบุรี. สำนักวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า.
- วิทวัส ไกรสวัสดิ์. (2565). ภูมิทัศน์ทางการเมืองของนักศึกษาในช่วง พ.ศ. 2557 ถึง พ.ศ. 2564: ว่าด้วยการก่อตัวอุดมการณ์ประชาธิปไตย และวาทกรรมทางการเมือง. (คุญฉินิพนธ์ปริญญาปรัชญาคุญฉินิพนธ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วินิจ ฝาเจริญ. (2563). พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มจร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 8(1), 91-101.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2562). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. วันที่สืบค้น 30 กันยายน 2566, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร>
- สมบัติ นามบุรี. (2562). ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารวิจัยวิชาการ, 2(1), 183-197.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2566). ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2566. ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหยาบสื่อและการพิมพ์.
- สำนักทะเบียนกลาง. (2565, 31 ธันวาคม). ประกาศสำนักทะเบียนกลางเรื่อง จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักร ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร.
- สุชาดา นิ่มนวล. (2563). อิทธิพลของอินฟลูเอนเซอร์ในทวีตเตอร์ที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการตัดสินใจเลือกตั้งของคนรุ่นใหม่ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งครั้งแรกปี 2562. (วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชินันท์ ทรัพย์ชนนันท์. (2563). ความคาดหวังของแฟนคลับต่อการสื่อสารทางการเมืองของศิลปินไอดอล. (การค้นคว้าอิสระวารสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกั นิษะที, และ สุริยะ ประกายสาธก. (2564). การตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 7(10), 171-182.
- สุริพร คลังพระศรี. (2561). ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุลีมาศ แปลงศรี. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาและผู้บริหาร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดนครพนม. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- แสงจันทร์ ทองนาค. (2565). การตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสังกัดพรรค
เพื่อไทย พ.ศ. 2565. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสยาม.
- อมร รักษาศักดิ์. (2544). การเมืองการปกครองไทย ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน (พิมพ์ครั้งที่ 2).
วี.เจ.พรีนติ้ง.
- Berlo, D. K. (1960). *The process of communication*. Holt, Rinehart and Winston.
- McNair, B. (1999). Public service journalism in post-Tory Britain: Problems and prospects. In A.
Calabrese & J. C. Burgelman (Eds.), *Communication, Citizenship and social policy:
Rethinking the Limits of the Welfare State* (pp. 159-171). Rowman & Littlefield.
- Pye, L. W. (1972). *Introduction in communication and political development*. Princeton University Press.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

คำชี้แจง

1) แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย ตามหลักสูตร รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

2) แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

3.1 ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด จำนวน 9 ข้อ

3.2 ด้านนโยบายของพรรคที่สังกัด จำนวน 9 ข้อ

3.3 ด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร จำนวน 9 ข้อ

3.4 ด้านรูปแบบการหาเสียง จำนวน 9 ข้อ

จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่าน ในการให้ข้อมูลที่เป็นความจริงและครบถ้วน

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

นางสาวน้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ

ผู้ศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง ที่ตรงกับคำตอบที่ท่านต้องการ

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

18 – 25 ปี

26 – 40 ปี

41 – 60 ปี

61 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

อนุปริญญา/ปวส.

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

ประกอบธุรกิจส่วนตัว

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

เกษตรกร

พนักงานบริษัทเอกชน

รับจ้าง

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

ไม่เกิน 15,000 บาท

15,001 – 30,000 บาท

30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล
คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	บุคคลในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน					
2.	ผู้นำชุมชนเช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน					
3.	เจ้าหน้าที่ กกต. ประจำจังหวัด					
4.	โทรทัศน์					
5.	วิทยุ/วิทยุชุมชน/เสียงตามสายของชุมชน					
6.	หนังสือพิมพ์					
7.	ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพิมพ์					
8.	เอกสารแนะนำตัวผู้สมัครไปยังครัวเรือน					
9.	สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ติ๊กต็อก ไลน์ ทวิตเตอร์					
10.	สื่อพื้นบ้าน เช่น หนังสือนิตยสาร มโนราห์					
11.	ท่านสนใจข่าวสารทางการเมืองเป็นประจำ					
12.	ท่านได้รับอิทธิพลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งเพราะสื่อต่างๆ					
13.	ท่านตัดสินใจเลือกผู้สมัครเพราะกระแสสังคม					
14.	ท่านพึงพอใจในพรรคการเมืองตามที่สื่อเสนอข่าว					
15.	ท่านตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพราะการกระตุ้นของสื่อ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกตั้ง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านพรรคการเมืองที่สังกัด						
16.	เป็นพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์และมีชื่อเสียง					
17.	หัวหน้าพรรคการเมืองมีความรู้ มีประสบการณ์และชื่อเสียง					
18.	เป็นพรรคการเมืองที่มีความเข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ /มีผลงานในอดีตดี					
19.	พรรคการเมืองเป็นที่กำลังได้รับความนิยม เป็นที่ชื่นชอบของประชาชน					
20.	กระแสนิยมของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด อยู่ในเกณฑ์ที่ดี					
21.	พรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดมีโอกาสเป็นรัฐบาล/เคยเป็นรัฐบาลมาก่อน					
22.	พรรคการเมืองของคนรุ่นใหม่					
23.	พรรคการเมืองได้คัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพ และเหมาะสมลงสมัครรับเลือกตั้ง					
24.	เลือกตามผู้อื่น หรือผู้อื่นชี้แนะให้เลือก					
ปัจจัยด้านนโยบายพรรคการเมือง						
25.	นโยบายของพรรคชัดเจน ง่าย เข้าใจง่าย					
26.	นโยบายเป็นรูปธรรม สามารถปฏิบัติได้จริง					
27.	นโยบายตรงกับความต้องการของประชาชน					
28.	นโยบายแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้					

ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกตั้ง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
29.	นโยบายของพรรคแปลกใหม่ แตกต่างจากพรรคอื่น					
30.	มีนโยบายที่ยึดหลักศีลธรรม หลักคุณธรรม และหลักจริยธรรม					
31.	มีนโยบายบริหารพรรคโดยยึดหลักประชาธิปไตย					
32.	นโยบายการดำเนินงานกิจกรรมของพรรคเป็นไปอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้					
33.	นโยบายมีความครอบคลุมปัญหาและความต้องการทุกด้าน					
ปัจจัยด้านคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร						
34.	เป็นผู้ที่บุคลิกภาพโดดเด่น แต่งตัวดี รูปร่างหน้าตาดี					
35.	เป็นผู้มีฐานะทางสังคมดี					
36.	เป็นผู้กว้างขวาง มีอำนาจบารมี					
37.	เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป					
38.	เป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง มีความรู้ความสามารถ					
39.	เป็นผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน/มีประสบการณ์ทางการเมือง					
40.	เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรมจริยธรรมสูง					
41.	เป็นผู้ที่ทำงานเพื่อส่วนรวม และทำประโยชน์ให้กับพื้นที่					
42.	เป็นผู้ที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองแน่วแน่					

ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกตั้ง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านรูปแบบการหาเสียง						
43.	เปิดเวทีปราศรัยตามสถานที่ต่าง ๆ					
44.	เคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง					
45.	ใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง					
46.	มีวิธีการหาเสียงที่แปลกแตกต่างจาก ผู้สมัครคนอื่น					
47.	ใช้สื่อหาเสียง เช่น ป้าย แผ่นพับ โปสเตอร์ แนะนำตัวผู้สมัครที่น่าสนใจ					
48.	ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการรณรงค์หาเสียง (เฟซบุ๊ก, ไลน์, ไลน์, โซเชียลมีเดีย ฯลฯ)					
49.	หาเสียงโดยเสนอนโยบายและผลงาน ของผู้สมัคร					
50.	หาเสียงโดยนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็น ข้อมูลด้านลบของผู้สมัครคู่แข่ง					
51.	ผู้ช่วยหาเสียง (หัวคะแนน) ของผู้สมัคร					

ภาคผนวก ข
ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	190.9000	458.714	.665	.936
a2	191.1000	459.886	.549	.937
a3	190.5333	478.189	.176	.940
a4	190.4333	468.668	.456	.938
a5	190.9667	461.964	.539	.937
a6	191.8333	484.006	-.002	.942
a7	190.9333	480.961	.103	.940
a8	190.8333	468.764	.495	.938
a9	190.4000	467.214	.525	.938
a10	191.9333	480.409	.083	.941
a11	190.6333	476.309	.261	.939
a12	191.1667	459.178	.560	.937
a13	191.8000	472.855	.331	.939
a14	191.4333	467.151	.451	.938
a15	191.4000	468.869	.353	.939
b1	190.7333	463.099	.697	.937
b2	190.6000	457.972	.742	.936
b3	190.6000	467.421	.570	.937
b4	191.3667	453.826	.736	.936
b5	191.0333	460.585	.711	.936
b6	191.0667	467.030	.482	.938
b7	191.4000	457.903	.664	.936
b8	190.5667	476.047	.328	.939
b9	192.0667	458.064	.496	.938
c1	190.6333	469.551	.446	.938
c2	190.4667	470.464	.505	.938
c3	190.5000	471.224	.391	.938

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
c4	190.5333	468.947	.439	.938
c5	191.1667	459.592	.551	.937
c6	190.4333	474.185	.315	.939
c7	190.4667	473.499	.340	.939
c8	190.3333	474.644	.340	.939
c9	190.3333	463.609	.670	.937
d1	191.3667	462.516	.628	.937
d2	191.3667	467.137	.468	.938
d3	191.4667	462.120	.540	.937
d4	191.1667	464.626	.512	.938
d5	190.7333	465.030	.682	.937
d6	191.1000	465.817	.511	.938
d7	190.1667	476.213	.351	.939
d8	190.2000	474.579	.373	.938
d9	190.4000	473.076	.400	.938
e1	191.0333	461.757	.532	.937
e2	190.9000	466.369	.393	.938
e3	191.0333	457.344	.640	.937
e4	191.2667	461.995	.447	.938
e5	190.8000	468.303	.491	.938
e6	190.7667	460.668	.667	.937
e7	190.6333	470.585	.519	.938
e8	191.7000	454.631	.515	.938
e9	191.6333	457.344	.600	.937

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.939	.942	51

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ
- วัน เดือน ปีเกิด : 11 กรกฎาคม 2528
- ที่อยู่ปัจจุบัน : 22/1 หมู่ 5 ตำบลนาทิว
อำเภอนาทิว จังหวัดสงขลา 90160
- วุฒิการศึกษา
- : บธ.บ. (การตลาด) มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2551
 - : บธ.ม. (การตลาด) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2555
 - : น.บ. (นิติศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2561
 - : ร.ม. (การปกครอง) มหาวิทยาลัยสยาม, 2566

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

- ตำแหน่ง : พนักงานการเลือกตั้งปฏิบัติการ
- สถานที่ทำงาน : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสตูล

การนำเสนองานวิจัย

น้ำเพชร พิพัฒน์สุริยะ และ ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร. (2567). ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง พ.ศ. 2566 เขตเลือกตั้งที่ 1 จังหวัดสตูล. วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 7(1), xx-xx.